

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2016

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ
ΠΛΗΡΩΜΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Ιδρυτική Διακήρυξη

Μέσα από τα βάθη της κοινωνίας, εκεί όπου οι απλοί άνθρωποι είναι μνημένοι στα ακατάλυτα βιώματα της καθημερινής βιοπάλης, ξεπηδά η αλληλεγγύη, ο ενάρετος ανθρωπισμός, η προσέγγιση της πραγματικής αλήθειας και η τεχνονομία της επιστημονικής προσαρμογής στην πράξη του κάθε επαγγέλματος, επιστήμης και τέχνης.

Εκεί λοιπόν, μέσα από τα μέλη αυτής της κοινωνίας γεννιέται ένα νέο έντυπο, το πρώτο ίσως στο είδος του, με το όνομα «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ». Σκοπός του μηνιαίου αυτού εντύπου (ή ας το λέμε εφημερίδα) είναι να

παρουσιάζει γραπτά νέες, χρήσιμες προτάσεις, οι οποίες θα συνοδεύονται από αναλυτικούς και διεξοδικούς διαλόγους, η εφαρμογή των οποίων θα αποκαθιστά, εάν τις εφαρμόσουν οι θεσμικοί αντιπρόσωποι της κοινωνίας, την αποτελεσματικότητα, την υπεύθυνη και δίκαιη λειτουργία της κοινωνίας, του Κράτους, της αγοράς και του πολιτειακού συστήματος.

Οι προτάσεις και οι διάλογοι αυτοί, δημοσιεύονται από τους εκδότες της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ, οι οποίοι είναι μέλη της Μη Κερδοσκοπικής Οργάνωσης «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ», σε συνεργασία και με τους αναγνώστες της εφημερίδας. Η δημιουργία όλης της ύλης της εφημερίδας, βασισμένη στις κοινωνικά καινοτόμες προτάσεις των αναγνωστών, θα φέρει την συνεργασία και την δραστηριοποίηση των πολιτών, για να γίνει επιτέλους η κοινωνία, καθημερινά, ενεργά παρούσα και με την συμμετοχή της να συνδιαμορφώνει ένα κοινωνικά ωφέλιμο πλαίσιο ευημερίας και ευτυχίας του λαού, μέσα στο οποίο θα λειτουργεί η κοινωνία, το Κράτος, η αγορά και το πολιτειακό σύστημα.

Αρχές λειτουργικής ολοκλήρωσης της κοινωνίας

Αναπόφευκτα οι λαοί πρέπει να προχωρήσουν, να οργανώσουν και να ισχυροποιήσουν όσο ποτέ τη θέση τους. Ήλθε η εποχή για την ολοκλήρωση της δημοκρατίας με τη συντεταγμένη συμμετοχή των πολιτών κάθε κοινωνίας καθημερινά και παντού.

Τις τελευταίες δεκαετίες οι κοινωνίες όλης της γης λειτουργούν μέσα σε ιστορικά πρωτοφανείς συνθήκες. Οι συνθήκες αυτές διέπονται από έναν υπέρτατο νόμο, αυτόν της αυτορρύθμισης, που σημαίνει ότι ο καθένας μπορεί να ρυθμίζει τις δραστηριότητές του, από τις οποίες προσδοκά κάποιο όφελος, κυρίως κέρδος ή εξουσία.

Η απόλυτα ελεύθερη δράση, αν και ακούγεται αρχικά ευχάριστα, ουσιαστικά δίνει το δικαίωμα στους δυνατότερους να δρουν ασύδοτα, ελεύθερα, τις περισσότερες φορές εις βάρος των ασθενέστερων, καθώς μπορούν επιπρόσθετα να νομοθετούν και να νομιμοποιούν, μέσω της όποιας εξουσίας, τις πράξεις τους, στο όνομα μιας ανεμπόδιστης ελευθερίας. Έτσι επιβάλλονται στις κοινωνίες, οικονομικά πρότυπα με θεωρίες καζίνο πολλές φορές, δημοκρατίες ανήμπορες και ελάχιστα ελεγκτικές, ισοπεδωτικές μορφές παιδείας, τέχνης και συμπεριφοράς, που κατεδαφίζουν την ιδιαιτερότητα της κάθε κοινωνίας και τέλος δημιουργούνται λαοί- έρμαιο μιας παντοδύναμης προπαγάνδας που ονομάζεται διαφήμιση.. Και διερωτώμαστε είναι ελευθερία αυτή η οποία καταπιέζει την ελευθερία του άλλου; Θα την λέγαμε ασυδοσία. Οι κοινωνίες δεν μπορούν δυναμικά να γκρεμίσουν την παντοδυναμία των δυνάμεων της αυτορρύθμισης. Πρέπει όμως συνειδητοποιήσουν ότι οι οργανωμένες κοινωνίες γίνονται η κυρίαρχη δύναμη της ανθρωπότητας, όταν οργανωθούν, καθώς μπορούν να γίνουν ένα σεβαστό λειτουργικό μέρος των παγκόσμιων δυνάμεων, με σκοπό να επέλθει μια λειτουργική ισορροπία, ωφέλιμη για όλους. Αυτήν την κοινωνική οργάνωση δεν την προσφέρει ο τρόπος που λειτουργούν στην πράξη οι σημερινές δημοκρατίες. Αναπόφευκτα οι λαοί πρέπει να προχωρήσουν, να οργανώσουν και να ισχυροποιήσουν όσο ποτέ την θέση τους. Ήλθε η εποχή για την ολοκλήρωση της δημοκρατίας με την συντεταγμένη συμμετοχή των πολιτών κάθε κοινωνίας καθημερινά και παντού.

Δημοκρατία για όλη την κοινωνία

- Οι ενήλικες δεν πρέπει να είναι πια στο περιθώριο. Μπορούν να προσφέρουν από εκλεγμένα μεταξύ τους σώματα, τις συμβουλές τους και τις παρατηρήσεις τους και θα δικαιούνται αναλυτικές απαντήσεις άμεσα, από τα σώματα των πολιτικών αντιπροσώπων όλων των επιπέδων, τα οποία δημοκρατικά έχουν εκλεγεί για να αποφασίζουν ως αντιπρόσωποι της κοινωνίας.

- Οι εθελοντές, οι οποίοι με ευγενή αισθήματα, προσφέρουν υπηρεσίες στον τόπο τους, αφιλοκερδώς και ανιδιοτελώς, δεν πρέπει να είναι πια επαίτες αλλά συντεταγμένα θα εκπροσωπούν τους συλλόγους τους, θα δημιουργούν εκλεγμένα σώματα και θα προσφέρουν στους εκλεγμένους πολιτικούς αντιπροσώπους της κοινωνίας, συμβουλές και παρατηρήσεις και θα δικαιούνται (με θεσμικό δικαίωμα) άμεσα αναλυτικές απαντήσεις.

- Τα Δημοτικά συμβούλια και οι Περιφερειακές βουλές, εκτός των εκλεγμένων μελών τους, οι οποίοι είτε είναι άτομα ικανά ή όχι, είναι κυρίως στρατευμένα άτομα ιδεολογιών ή συμφερόντων, θα πρέπει να απαρτίζονται κατά 30-40% από άτομα αδέσμευτα από πολιτικά κόμματα και προτεινόμενα από ένα καθορισμένο αριθμό συμπολιτών και κατά τις εκλογικές διαδικασίες θα κληρώνονται, χωρίς να χρειάζεται η πρόταση κανενός κόμματος και ως κληρωτοί θα γίνονται μέλη στο Δημοτικό Συμβούλιο ή τη Βουλή της Περιφέρειας.

Ειδικές επιτροπές θα επεξεργάζονται και θα εισηγούνται όλα τα θέματα που εισέρχονται για έγκριση ή όχι σε κάθε Δημοτικό Συμβούλιο ή Περιφερειακή Βουλή. Στις επιτροπές αυτές συμμετέχουν ως μέλη, εκλεγμένοι εκπρόσωποι για τον σκοπό αυτό, των επαγγελματικών συλλόγων και πολιτικών ομάδων που εκπροσωπούνται στο Δημοτικό Συμβούλιο ή την περιφερειακή Βουλή.

Ως προς τις παραπάνω αυτές προτάσεις μας, θα μπορούσε ο καθένας να ρωτήσει γιατί τα κάνουμε; Και ποιο θα είναι το όφελος στην κοινωνία;

Η μόνο αρχή στην οποία προσπαθεί να μας μιήσει το υπάρχον σύστημα της ονομαζόμενης Δημοκρατίας είναι το δικαίο του ισχυρότερου, του οποίου όμως μόνο πολύ αιχμηρές γωνίες προσπαθεί να στρογγυλέψει. Το μέσον επιβολής που χρησιμοποιεί είναι ένας αένας και συνήθως ευπρόσδεκτος δανεισμός, με σκοπό την κυριαρχία των ισχυρότερων πάνω στον πλούτο των κοινωνιών και των πολιτών, τους οποίους προσπαθούν να διαμορφώσουν, σε άβουλους και υπάκουους. Η κοινή γνώμη των κοινωνιών για κάθε θέμα της καθημερινότητας είναι πιο αλάθητη και πιο παραγωγική.

Η κοινή γνώμη των λαών αναδεικνύει την ουσία με την συμμετοχή της και η συμμετοχή φέρνει την ικανοποίηση του τρόπου ζωής και η ικανοποίηση φέρνει την αύξηση της αποδοτικότητάς τους. Η συμμετοχή των κοινωνιών στην καθημερινότητα θα στήσει τους οργανωμένους λαούς δίπλα από τους δυνατούς. Έτσι, ισχύς και όλοι μαζί θα λειτουργούν επωφελέστερα για την παγκόσμια κοινότητα.

Διάλογοι για τη λειτουργία της κοινωνίας

Ερώτηση: Διαβάζοντας τα άρθρα για την κοινωνία διαπιστώνω μια αντίληψη η οποία προσπαθεί να πείσει τον αναγνώστη ότι οι ισχυρότεροι στην κοινωνία, είναι δικαιότερο και πιο ωφέλιμο, να ακούν την γνώμη των ανθρώπων της καθημερινότητας. Είναι σίγουρα χρησιμοποιότερο;

Απάντηση: Αγαπητέ φίλε, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ένα μέρος των πολιτών περισσότερο και οι υπόλοιποι λιγότερο, βελτιώνουν τις υλικές τους ανάγκες σε κάθε μορφής δημοκρατικό πολίτευμα. Οι πλουσιότεροι όμως ζουν ικανοποιώντας με περίσσεια απληστία τις επιθυμίες τους και επιδεικνύουν την ευδαιμονία και την υλική ανωτερότητά τους προκαλώντας στους φτωχότερους αίσθημα στέρησης αλλά και ελπίδας να γίνουν πλουσιότεροι με κάθε τρόπο θεμιτό ή και πολλές φορές αθέμιτο. Οι τρόποι που χρησιμοποιούν οι πολίτες να γίνουν πλούσιοι και αυτοί να γίνουν πλουσιότεροι, περιβάλλονται και καλύπτονται από νόμους τους οποίους πέτυχαν, να νομοθετήσουν μαζί με τους νομοθέτες και έτσι όλη η νομοθεσία δημιουργεί ένα νομοθετικό σύμπλεγμα που παράγει πλούτο για τους ισχυρότερους από τους οποίους προσδοκούν να επιζήσουν οι φτωχότεροι. Αυτά λοιπόν τα νομοθετήματα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη των πολιτών, οι οποίοι με την βαθιά διαχρονική εμπειρία της καθημερινότητας και

Και ο κάθε πολίτης να ζει τη χαρά της ζωής, ως ένα προσωπικό άθλημα, προτρέποντάς τον, το ίδιο το σύστημα να έχει την δυνατότητα να την κάνει προσωπικό κατόρθωμα

επιζητώντας την κατάκτηση της ευτυχίας τους, που απορρέει μέσα από την φύση τους, προσφέρουν προτάσεις χρησιμοποιότερες για το σύνολο της κοινωνικής νομοθέτησης.

Ερώτηση: Σεβαστή η άποψή σου αλλά οι πολίτες ίσως δεν αντιλαμβάνονται πάντα την χρησιμότητα μιας εντυπωσιακά μεγάλης ιδέας ενός ανθρώπου. Σε αυτήν την περίπτωση η παρέμβαση των μελών μιας κοινωνίας μπορεί να μειώσει την απόδοσή της ενώ άλλοι λαοί που υπακούουν σε ένα κεντρικό σχεδιασμό ολίγων ειδικών ατόμων μπορεί να προοδεύσουν περισσότερο. Επομένως ενδέχεται ως αποτέλεσμα να έχουμε επιβίωση ενός λαού εις βάρος άλλου λαού.

Απάντηση: Σωστά. Θα πρέπει όμως να διαχωρίσουμε τις μεγάλες ιδέες σε υλικές και σε ιδεολογικές για την κοινωνική οργάνωση. Δεν γνωρίζω καμία ιδεολογία κοινωνικής οργάνωσης, την οποία να μην έχει προσαρμόσει σε βάθος χρόνου η κοινωνία στις συνήθειές της ώστε η ιδεολογία να μένει πάντα ανεκπλήρωτη. Θεωρώ ότι μία εφικτή κοινωνική ιδεολογία πρέπει να αναδεικνύεται μέσα από την φύση της κοινωνίας για να την απορροφά ευκολότερα και να ωφελείται διαχρονικά από αυτήν. Οι δε υλικές ιδέες κατανοούν κατακτητικές και τις

επικαρπύονται λίγοι. Εάν η εφαρμογή τους δεν είναι χρήσιμη για το σύνολο της κοινωνίας, θα το αντιλαμβάνονται, ακούγοντας την γνώμη της κοινωνίας, πριν νομοθετηθεί και εφαρμοσθεί κάθε ιδέα μεγάλων υλικών έργων.

Ερώτηση: Ας δεχτούμε λοιπόν ότι η κοινή αντίληψη ομάδων της κοινωνίας είναι χρησιμότερη και διαχρονική σε κάθε θέμα. Είναι εύκολο να διαμορφωθούν οι κοινωνικές αντιλήψεις σε συγκεκριμένες προτάσεις και ποιοι θα αποφασίζουν για την τελική νομοθέτησή τους;

Απάντηση: Οι γέροντες είναι οι σοφότεροι εκφραστές μιας κοινωνίας και οι εθελοντές πολίτες είναι οι πλέον ανιδιοτελείς. Μπορούμε όταν ψηφίζουμε τους αντιπροσώπους μας, πα-

Απάντηση: Το σύστημα της Δημοκρατίας δεν αλλάζει αλλά ολοκληρώνεται με σκοπό οι κοινωνίες να μπου ουσιαστικότερα μέσα στον παραγωγικό πλούτο, να ελέγχουν με διαφάνεια καθημερινά και έτσι να απελευθερώνονται και οι αντιπρόσωποι του λαού και ο κάθε πολίτης να ζει τη χαρά της ζωής, ως ένα προσωπικό άθλημα, προτρέποντάς τον, το ίδιο το σύστημα να έχει την δυνατότητα να την κάνει προσωπικό κατόρθωμα.

Ερώτηση: Αναφέρθηκε στο άρθρο που διαβάσαμε για την κοινωνία ότι το υπάρχον σύστημα Δημοκρατίας προσπαθεί να μυήσει στην αποδοχή του δικαίου του ισχυρότερου και ένα μέσον επιβολής είναι ο δανεισμός. Νομίζου-

Πρέπει να είναι ο ίδιος ο λαός πολύπλευρα αντιπροσωπευτικά παρών σε όλα και όχι μόνο οι πολιτικοί αντιπρόσωποι, διότι όταν τους αφίνει ο λαός μόνους, γίνονται ανίσχυροι και ευάλωτοι απέναντι στους ισχυρούς.

ράλληλα οι γέροντες, δηλαδή οι συνταξιούχοι και οι εθελοντές (τα ενεργά μέλη μη επαγγελματικών συλλόγων), να μπορούν παράλληλα να ψηφίζουν αντίστοιχα σώματα στους Δήμους, τις Περιφέρειες και το Κράτος. Ένα λειτουργικό σύστημα για τους αντιπροσώπους αυτούς να αναλύσουμε σε ένα ιδιαίτερο άρθρο. Τα σώματα αυτά προτείνουν και συμβουλεύουν τα εκλεγμένα συμβούλια των Δήμων, τις Βουλές των Περιφερειών και του Κράτους, τα οποία είναι υποχρεωμένα να απαντούν αναλυτικά και να δικαιολογούν τις τελικές τους αποφάσεις όταν βρίσκονται σε αντιδιαστολή με τις προτάσεις που δέχτηκαν. Με αυτόν τον τρόπο ο λαός θα μπορεί να κρίνει διότι για κάθε νόμο θα επικρατεί διαφάνεια και πληροφόρηση για τις αιτίες που εξυπηρετεί κάθε νόμος.

Ερώτηση: Και οι κληρωτοί γιατί να υπάρχουν και τι θα εξυπηρετούν;

Απάντηση: Στη λειτουργία του Δημοκρατικού πολιτεύματος νομοθετούν οι βουλευτές και κυρίως εκείνοι των κομμάτων που έχουν την πλειοψηφία. Στην πράξη έχει γίνει σαφές ότι οι βουλευτές επιλέγονται και επιλογή σημαίνει εξάρτηση. Συνήθως αυτή η επιλογή γίνεται από τις ηγετικές ομάδες. Εν τέλει οι περισσότεροι βουλευτές δεν νομοθετούν αλλά ψηφίζουν. Είναι σωστό λοιπόν να ενισχυθεί και η ανεξάρτητη άποψη βουλευτών, οι οποίοι δεν είναι εκλεγμένοι σε κόμματα. Έτσι η κοινωνία θα έχει την ικανότητα να αναγνωρίζει προσωπικότητες, που δεν ανήκουν σε πολιτικά κόμματα. Κατά τη διενέργεια των εκλογών οι εκπρόσωποι ανεξάρτητης άποψης πρέπει να προτείνονται από τον λαό.

Ερώτηση: Καλά με όλα αυτά που αναλύθηκαν, καταλαβαίνω ότι αμφισβητείτε τον σημερινό τρόπο λειτουργίας των Δημοκρατικών διαδικασιών και να μην τον ακυρώνετε αλλά τον επαναφέρετε σε άλλη βάση. Δέχομαι ότι έτσι η κοινωνία θα ζει πληρέστερα την αλήθεια της ζωής, την χαρά ίσως της ζωής και την πραγματικότητα. Αυτό όμως νομίζετε δεν μπορεί να γίνει με το υπάρχον σύστημα;

με ότι στην ιστορία της ανθρωπότητας πάντα ίσχυε το δίκαιο του ισχυρού και εάν δεν υπήρχε, το δημιουργούσε η ίδια η κοινωνία, η οποία ίσως το έχει ανάγκη. Γιατί κατακρίνετε κάτι που έχει ανάγκη μια κοινωνία;

Απάντηση: Η συζήτησή μας θα γίνει πιο ωφέλιμη για όλους, αν αναλύσουμε, επιγραμματικά προς το παρόν, τους ισχυρισμούς μας. Βεβαίως, στην παγκόσμια ιστορία έχουμε κοινωνίες που δημιουργούσαν ισχυρούς ή που αυτοί επιβάλλονταν στις κοινωνίες. Συνήθως γίνονταν με την δύναμη των όπλων σε μικρές, σε σύγκριση με τα σημερινά κράτη, κοινωνίες. Στα χρόνια μας (και ειδικά τα τελευταία 30 χρόνια περίπου) ισχυροί είναι οι έμποροι και διαχειριστές χρημάτων ή τίτλων που εκφράζουν αξίες (εμπράγματα ή πνευματικές). Διαχειρίζονται μυθικά χρηματικά ποσά που συνήθως δεν είναι όλα δικά τους και για να δείξουν ότι είναι καλοί διαχειριστές γίνονται αδίστακτοι, μη σεβόμενοι τους εκπροσώπους του λαού. Με τον δανεισμό Κρατών- Επιχειρήσεων και με ένα τρόπο σκέψης και πράξης παίκτη καζίνο υπερχρεώνουν και στη συνέχεια απομυζούν τα Κράτη και τις επιχειρήσεις. Η κοινωνία δεν έχει ανάγκη τέτοιους ισχυρούς διαχειριστές καθώς δεν γνωρίζει τον τρόπο λειτουργίας τους, ο οποίος συνεχώς μπορεί να αναπροσαρμόζεται και να μεταλλάσσεται χωρίς κανόνες, εν ονόματι μιας ιδεολογίας της ασύδοτης ελευθερίας (αυτορρύθμισης), χάριν της οποίας οι πολιτικοί εκπρόσωποι νομοθετούν θετικά.

Κοινή Πρόταση: Τα μέλη μιας κοινωνίας είναι σημαντικό, παράλληλα με τις καθημερινές τους ασχολίες, να μπορούν να μεταφέρουν τις σκέψεις τους θεσμικά και οργανωμένα σε αυτούς που αποφασίζουν. Ο τρόπος λειτουργίας της καθημερινότητας δεν είναι πολιτική άποψη όταν εκφράζει τους ανθρώπους που επηρεάζει. Είναι μια δοκιμασμένη αλήθεια. Δικαιούνται λοιπόν οι άνθρωποι της καθημερινότητας να ακούγονται και να παίρνουν αναλυτικές απαντήσεις υποχρεωτικά.

Βασικές αρχές δημιουργίας ενός κράτους

Οι πολίτες, ως μέλη μιας κοινωνίας, γεννιούνται και μεγαλώνουν σε διαφορετικές συνθήκες μεταξύ τους, όσον αφορά την παιδεία τους, την υγεία, την επιβίωση και τις δυνατότητες καλύτερευσης της ζωής τους. Σαν σύνολο όμως, η ίδια η κοινωνία από την πλευρά της, έχει υποχρέωση να εξασφαλίζει ισότιμα στους πολίτες της όλα τα κοινά και παράλληλα να υπερασπίζεται τους πολίτες της από επιδράσεις και κακόβουλες πράξεις πολιτών, της ίδιας, ή και άλλων κοινωνιών.

Για τους παραπάνω λόγους οι πολίτες δημιουργήσαν οργανισμούς στους οποίους κάθε πολίτης θα εισφέρει οικονομικά ένα μέρος του εισοδήματός του, για να μπορούν αυτοί οι οργανισμοί να παρέχουν υποδομές υλικές, ανθρωπιστικές και πνευματικές, με σκοπό να βελτιώνουν τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών και να δημιουργούν τις απαραίτητες υποδομές

που χρειάζεται ο κάθε πολίτης προκειμένου να αναπτύξει τις δραστηριότητές του και να γίνει τουλάχιστον αυτόνομος. Το σύνολο των οργανισμών αυτών είναι το Κράτος.

Τίθεται το ερώτημα αν τα έσοδα ενός Κράτους επαρκούν για την κάλυψη των δαπανών για την δημιουργία υλικών, ανθρωπιστικών και πνευματικών υποδομών και ποιές από αυτές έχουν προτεραιότητα, ή ακόμα αν δεν είναι αρκετά τα έσοδα τι πρέπει να κάνει το Κράτος.

Ως προς τα ερωτήματα αυτά, ομάδες πολιτών έχουν κοινές απόψεις και κάθε ομάδα έχει δημιουργήσει ένα πολιτικό κόμμα με σκοπό να μπορέσει να εφαρμόσει την άποψή της, με νόμους τους οποίους συζητούν και ψηφίζουν μέσα στην Νομοθετική Βουλή οι εκλεγμένοι από τον λαό εκπρόσωποι των κομμάτων αυτών, οι οποίοι έχουν μεν άποψη όσον αφορά τους νόμους, αλλά το πώς θα διαχειριστούν

την εφαρμογή αυτών των νόμων μέσα στην λειτουργία της κοινωνίας είναι μια άλλη δραστηριότητα που δεν θέλει μόνο άποψη αλλά και γνώση και εμπειρία.

Οι πολίτες οι οποίοι έχουν τις παραπάνω ικανότητες της διαχείρισης των νόμων μέσα στην κοινωνία, πρέπει να αποτελούν τα μέλη μιας άλλης εκλεγμένης Αρχής αυτής της Εκτελεστικής Εξουσίας, η οποία εκλεγμένη και διαλεγμένη από τους πολίτες επιτελεί ένα εντελώς διαφορετικό έργο, αυτό της διαχείρισης, έργο περίπλοκο διαχρονικά που διέπεται από την πιστή τήρηση των νόμων.

Κάθε οργανισμός ασκεί τις λειτουργίες του με το προσωπικό του, δηλαδή τους Κρατικούς λειτουργούς, οι οποίοι είναι οργανωμένοι σύμφωνα με τους Νόμους και η λειτουργία τους πρέπει να ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ από τους ίδιους και διευθύνεται μόνο από την εκτελεστική εξουσία.

Σχέση πολίτη - κράτους

Για να γίνει ισχυρή η σχέση Πολίτη - Κράτους πρέπει και τα δύο μέλη να το θέλουν και να μπορούν να υποστηρίξουν τη σχέση τους.

Για να το καταφέρουν αυτό, πρέπει οι πολίτες να γνωρίζουν τι θέλουν και αν το Κράτος δύναται και προβλέπεται από τον Νόμο να τους το παρέχει. Το δε Κράτος και οι λειτουργοί του να γνωρίζουν τους Νόμους και τις Κρατικές Διατάξεις ώστε υπεύθυνα να ανταποκρίνονται στον πολίτη. Βέβαια, τίθεται και το θέμα, ειδικά για το Κράτος, αν οι λειτουργοί του θέλουν να υπηρετήσουν τον κάθε πολίτη ανιδιοτελώς ή αν η κάθε μορφή εξουσίας δεν δίνει το δικαίωμα στον λειτουργό να ανταποκριθεί υπεύθυνα στον πολίτη και έτσι ο πολίτης προσφεύγει σε ανώτερη Διοίκηση ή Εξουσία, η οποία με την χρήσιμη παρέμβασή της δημιουργεί κυριαρχικό δικαίωμα και διαιώνιση αυτού. Χρειάζεται απλή βούληση όλων για να καθιερωθεί στην σχέση Πολιτών- Κράτους, η μεγαλύτερη καινοτομία, που είναι το ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ όπως παρακάτω και ενδεικτικά προτείνουμε:

1) Στο αίτημα του κάθε πολίτη πρέπει η αρμόδια υπηρεσία να απαντά σε προκαθορισμένο χρόνο, εγγράφως και πλήρως αιτιολογημένα, με νομοθετική αναφορά είτε είναι θετική είτε είναι αρνητική απάντηση. Εάν δεν απαντηθεί εντός του προκαθορισμένου χρόνου, ο πολίτης δικαιούται να ενεργεί ως να έλαβε θετική απάντηση. Τυχόν ένσταση του πολίτη εκδικάζεται σε προκαθορισμένο χρόνο σε αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο. Μη εκδίκαση με υπαιτιότητα του κράτους ή αναβολή αυτής θεωρείται ως θετική έκβαση για τον πολίτη.

2) Οι κρατικές υπηρεσίες πρέπει να έχουν προκαθορισμένο χρόνο για την έκδοση κάθε εγγράφου ή κάθε παροχή υπηρεσίας, ο οποίος αν παρέλθει με υπαιτιότητα της υπηρεσίας, το αίτημα του πολίτη κατοχυρώνεται υπέρ του πολίτη.

3) Σε κάθε υπηρεσιακό κατάσταση θα υπάρχει κωδικοποιημένο παρατηρήσεων των πολιτών και παράλληλα θα λειτουργεί ειδική ιστοσελίδα για τον ίδιο σκοπό.

Η αξιολόγηση των παραπόνων των πολιτών, είτε από το κωδικοποιημένο παραπόνων, είτε από την σχετική ιστοσελίδα, θα γίνεται από αρμόδια επιτροπή της κάθε Περιφέρειας, στην οποία θα συμμετέχουν εκπρόσωποι εκλεγμένοι της μειοψηφίας και της πλειοψηφίας της περιφερειακής Βουλής, εκπρόσωπος ανώτερος, λειτουργοί των κρατικών υπηρεσιών της Περιφέρειας, εκπρόσωποι ειδικά εκλεγμένοι των επαγγελματιών επιμελητηρίων και της ομοσπονδίας εργαζομένων και δύο (2) κληρωτοί πολίτες από όσους έχουν ζητήσει συμμετοχή στην επιτροπή αυτή. Η παραπάνω επιτροπή θα διαθέτει γραμματεία ανά αντιπεριφέρεια, η

Για να γίνει ισχυρή η σχέση Πολίτη - Κράτους πρέπει και τα δύο μέλη να το θέλουν και να μπορούν να υποστηρίξουν τη σχέση τους.

οποία συλλέγει τα παράπονα και τα μεταβιβάζει στη γραμματεία της επιτροπής της Περιφέρειας εντός τριών (3) ημερών και παράλληλα ενημερώνει τον αρμόδιο διευθυντή της υπηρεσίας που αφορούν τα παράπονα, ο οποίος εντός πέντε (5) ημερών οφείλει να τοποθετηθεί και η όλη αλληλογραφία εντός του τρέχοντος μήνα εισέρχεται στην επιτροπή, η οποία μπορεί να αποφασίσει:

- α) την παραπομπή του υπεύθυνου σε αρμόδιο διοικητικό ή αστικό ή ποινικό δικαστήριο
 - β) την παραπομπή σε αρμόδια ελεγκτική επιτροπή του λειτουργικού τομέα
 - γ) την απαλλαγή του υπεύθυνου λειτουργού
 - δ) την δημόσια επίπληξη του υπεύθυνου λειτουργού κλπ
- Όλες οι συνεδριάσεις δημοσιεύονται σε αρμόδια ιστοσελίδα.
- 4) Τα πρωτόκολλα του κάθε υπηρεσιακού τμήματος οποιασδήποτε κρατικής υπηρεσίας που αφορούν υποθέσεις πολιτών είναι δημόσια γνωστά σε ανάλογη ιστοσελίδα όπου παρακολουθείται και η εξέλιξη του κάθε θέματος.
- 5) Ο πολίτης σε κάθε αίτημά του προς το Κράτος υποχρεούται να προσκομίσει στον αρμόδιο λειτουργό που παραλαμβάνει το αίτημα, πριν πρωτοκολληθεί, τα πιστοποιητικά έγγραφα που του έχουν ζητηθεί. Εάν τα έγγραφα αυτά προέρχονται από άλλες υπηρεσίες δεν ζητούνται από τον πολίτη αλλά απευθείας από την υπηρεσία που τα εκδίδει εντός προκαθορισμένης ημερομηνίας.
- Ο αρμόδιος λειτουργός επιβάλλεται να ενημερώνει εγγράφως τον κάθε πολίτη σε κάθε αίτημά του, τι προϋποθέσεις απαιτούνται και με ποια έγγραφα πιστοποιούνται αυτές. Δεν δικαιούται ο λειτουργός να ζητήσει πρόσθετα έγγραφα, εκτός και αν έχουν διαφοροποιηθεί οι συνθήκες.
- 6) Κάθε διοικητική πράξη όλων των υπηρεσιών του Κράτους αναρτάται σε ειδική ευανάγνωστη και λειτουργικά απλή ιστοσελίδα του κάθε τομέα. Όπως επίσης αναρτώνται όλοι οι ισχύοντες Νόμοι και οι ερμηνείες αυτών. Πέραν της ιστοσελίδας εκδίδεται εφημερίδα του Κράτους μηνιαία, όπου επιγραμματικά αναφέρονται οι Νόμοι που κάθε μήνα ψηφίζονται ως και όλες οι Διοικητικές πράξεις. Η εφημερίδα αυτή αναρτάται σε όλα τα Δημόσια καταστήματα και διατίθεται δωρεάν (ως φωτοτυπία) από υπηρεσία εξυπηρέτησης κοινού. Απαραίτητη προϋπόθεση για την καλή λειτουργία της σχέσης πολίτη- Κράτους είναι να καταστεί ο κάθε Κρατικός λειτουργός υπεύθυνος των πράξεών του για να επικαρπωθεί τον σεβασμό των πολιτών. Ανάλυση όμως θα τολμήσουμε σε ειδικό άρθρο.

Κοινές παραδοχές για τη λειτουργία του κράτους

Η όλη κρατική λειτουργία διέπεται από την αρχή της ωφελιμότητας του κάθε πολίτη και όλης της κοινωνίας. Η ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΙΤΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ. ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΕΘΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΡΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ.

Η εξασφάλιση της επιβίωσης και της αυτάρκειας των πολιτών, η υγεία τους και η 9ετής παιδαγωγική εκπαίδευση, είναι το άβατο της δημιουργίας ενός κράτους και η κοινή συνισταμένη όλων των πολιτικών απόψεων για την επίτευξη των οποίων η κοινωνική αλληλεγγύη παρεμβάλλεται αποτελεσματικά, σε όλους τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς.

1. Όσον αφορά την επιβίωση των πολιτών διαβαθμίζεται σε τρία επίπεδα:

α) ΕΠΙΠΕΔΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ. Το κράτος υποχρεούται θεσμικά να καλύπτει ένα εισόδημα στους πολίτες που αδυνατούν μερικώς ή ολικώς να καλύψουν ανάγκες για διατροφή- διατροφή- ένδυση- υγεία- παιδεία και ενέργεια σε επίπεδο κοινό της κοινωνίας

β) ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΟΧΗΣ. Οι πολίτες έχουν εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις του επιπέδου φτώχειας και έχουν αποκτήσει εισόδημα που καλύπτει τις δαπάνες επικοινωνίας- κοινωνικές υποχρεώσεις (σύμφωνα με τα ήθη και τα έθιμα), θεάματα, συγκοινωνίες και διακοπές 15 ημερών. Για την επίτευξη της διαβίωσης των πολιτών σε ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΟΧΗΣ, που είναι ο ελάχιστος στόχος της κοινωνίας, μεριμνά ο Εθελοντισμός, η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη και η Κρατική Πρόνοια, όπως η Νομοθετική βουλή αποφασίζει.

γ) ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΣ. Το επίπεδο αυτό της διαβίωσης το κερδίζει ο κάθε πολίτης σύμφωνα με τις ικανότητές του για να πετύχει ένα εισόδημα που του επιτρέπει να καλύψει δαπάνες για την διασκέδασή του, την ευτυχία και δημιουργικότητά του και τις όποιες κοινωνικές δραστηριότητές του κλπ.

Διαβίωση σε επίπεδο υπέρμετρου πλούτου θα τύχει ανάλυσης σε ιδιαίτερο άρθρο.

2. Όσον αφορά την υγεία των πολιτών:

Η δια βίου προληπτική ιατρική υψηλών διαγνωστικών εξετάσεων και η περιθαλψη χρόνιων παθήσεων υγείας παρέχεται θεσμικά δωρεάν από το Κράτος. Σε ιδιαίτερο άρθρο θα αναλυθεί το συνολικό σύστημα υγείας και συνταξιοδότησης.

3. Η βασική και υποχρεωτική εκπαίδευση 9ετούς διάρκειας έχει βασικό σκοπό την διαπαιδαγώγηση των νέων για να εισάγονται στην κοινωνία πρωταρχικά ενάρετοι πολίτες, οι οποίοι στην συνέχεια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα μνηθούν στις επιστήμες με θετικότερη και αποτελεσματικότερη αντίληψη. Η ύλη διαμορφώνεται από το Κράτος όμοια για όλα την επικράτεια. Σε ιδιαίτερο άρθρο θα αναλυθεί το συνολικό σύστημα παιδείας.

Για όλες τις οργανώσεις και τις δραστηριότητες του Κράτους θα αναλυθούν νέες καινοτόμες εφικτές προτάσεις.

Διάλογοι για τις βασικές αρχές του κράτους

Ερώτηση: Αντιλαμβάνομαι ότι το Κράτος είναι ένα σύνολο υπηρεσιών, οι οποίες λειτουργούν με σκοπό να εφαρμόζονται οι νόμοι που ψηφίζουν οι Βουλευτές (το Νομοθετικό Σώμα ή η Βουλή) στην κοινωνία. Εδώ λοιπόν τίθεται ένα θέμα, διότι οι νόμοι για το ίδιο θέμα αλλάζουν συχνά, ολικώς ή μερικώς. Οι αλλαγές των νόμων έχουν επιπτώσεις στον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας αλλά και στον τρόπο λειτουργίας των ίδιων των υπηρεσιών του Κράτους.

Για να γίνουν με επιτυχία οι παραπάνω προσαρμογές των νόμων στην κοινωνία, ειδικοί γνώστες της λειτουργίας της κοινωνίας και των υπηρεσιών του Κράτους, ίσως, πρέπει να διαχειριστούν την εφαρμογή των Νόμων. Αυτοί οι διαχειριστές πρέπει να είναι όχι μόνο ικανοί, αλλά και έμπιστοι εκπρόσωποι του λαού, ώστε οι νόμοι να μην νοθεύονται κατά την εφαρμογή τους.

Απάντηση: Στο θέμα που θέσατε θα τοποθετηθώ με παρατηρήσεις όπως: οι βουλευτές εκλέγονται με κριτήρια, τις πεποιθήσεις της ομάδας που εκπροσωπούν. Θα πρέπει να δεχτούμε ,το πρώτο, ότι ο βουλευτής εκλέγεται για να αναδείξει και να υπερασπισθεί τις πεποιθήσεις της ομάδας της κοινωνίας που εκπροσωπεί και η κοινωνία να εκλέγει άλλους εκπροσώπους για την εφαρμογή των νόμων, με άλλα κριτήρια όπως η αντικειμενικότητά τους, η εμπειρία τους στη διαχείριση της λειτουργίας της κοινωνίας και τέλος η προσήλωσή τους στους ισχύοντες νόμους, χωρίς οι ίδιοι να είναι υπερασπιστές συγκεκριμένων πολιτικών πεποιθήσεων.

Εδώ θα πρέπει να δεχτούμε ότι οι υπηρεσίες του Κράτους ανήκουν στην κοινωνία και μόνο, ο δε τρόπος λειτουργίας τους πρέπει να είναι οργανωμένος και αυτόνομος, χωρίς δικαίωμα παρέμβασης καμιάς άλλης εξουσίας. Οι υπηρεσίες του Κράτους διευθύνονται μόνο όσον αφορά τον τρόπο συμπεριφοράς τους με σκοπό την άριστη εφαρμογή των νόμων, ενώ η εσωτερική λειτουργία τους με συστήματα αυτοελέγχου πρέπει να λειτουργεί ανεμπόδιστα και ανεπηρέαστα.

Ερώτηση: Θα πρέπει όμως να μας διευκρινίσετε αν οι υπηρεσίες του Κράτους λειτουργούν ανεμπόδιστα και ανεπηρέαστα από τις άλλες αρχές, πώς θα κρίνονται και πώς θα ελέγχονται;

Απάντηση: Οι υπηρεσίες κρίνονται από τα αποτελέσματα των εργασιών τους, συγκρίνοντας τις δαπάνες λειτουργίας τους με τα οικονομικά έσοδα ή τα μετρήσιμα κοινωνικά οφέλη που επιτυγχάνουν. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι ετησίως κάθε πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια κλπ υπηρεσία πρέπει να δίνει απολογισμό στην διεύθυνση του Κράτους και την κοινωνία, δηλαδή αν έχει έσοδα και πόσα είναι, εάν προσφέρει υπηρεσίες, ποιες και πόσες είναι και με τι δαπάνες επιτυγχάνονται αυτά. Όσο για τον έλεγχο της καλής και έντιμης λειτουργίας της, πέραν από τον αυτοέλεγχο ειδικών υπηρεσιών , ελέγχεται από την εκλεγμένη διεύθυνσή της (που είναι η Εκτελεστική Αρχή) και από τους ίδιους τους πολίτες. Είναι ένα σύστημα που πρέπει να εγκατασταθεί και πρέπει να αναλυθεί σε ειδική συζήτηση.

Ερώτηση: Οι παρατηρήσεις φαίνονται λογικές αλλά γιατί η αυτονομία των υπηρεσιών και γιατί ο πολύς έλεγχός τους;

Απάντηση: Οι κρατικοί λειτουργοί πρέπει να καταστούν υπεύθυνοι και καλοί γνώστες του αντικείμενου τους για να μπορούν να δημιουργήσουν μια σεβαστή προσωπικότητα στην κοινωνία. Παράλληλα ο έλεγχος είναι μια πιστοποίηση της καλής χρήσης της υπευθυνότητας που τους παρέχεται.

Ερώτηση: Συμφωνώ με την απόδοση υπευθυνότητας σε κάθε κρατικό λειτουργό ανάλογη με την θέση που κατέχει, διότι χωρίς την δραστηριοποίηση αυτών το Κράτος συνολικά δεν μπορεί να πετύχει μια σχέση εντιμότητας και δικαιοσύνης με τους πολίτες του. Αλλά η υπευθυνότητα κάθε κρατικού λειτουργού πρέπει να συνοδεύεται και από ανάλογα προσόντα ή όχι;

Απάντηση: Σε κάθε δραστηριότητα του ανθρώπου τα προσόντα αποκτώνται και διαπιστώνεται στην συνέχεια η ικανότητα της χρήσης τους.

Οι υπηρεσίες κρίνονται από τα αποτελέσματα των εργασιών τους, συγκρίνοντας τις δαπάνες λειτουργίας τους με τα οικονομικά έσοδα ή τα μετρήσιμα κοινωνικά οφέλη που επιτυγχάνουν

Για τον λόγο αυτό, διαδικασίες όπως γνωστικές εξετάσεις, κρίσεις των πολιτών και συναδέλφων, αποτελέσματα ή προτάσεις δράσεων κλπ είναι απαραίτητα και αμερόληπτα προσωπικά κριτήρια.

Ερώτηση: Θα θελα να επανέλθω στην αρχή της συζήτησης όπου λέγαμε ότι είναι αναγκαίο να διευθύνονται οι υπηρεσίες του Κράτους από εκλεγμένες, έμπειρες και έντιμες προσωπικότητες γιατί η ωφέλεια της κοινωνίας δεν προέρχεται μόνο από την φιλοσοφία των νόμων αλλά και από την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη εφαρμογή τους..

Απάντηση: Μα αγαπητέ μου, μόνο οι ωφέλιμες για την κοινωνία και αποδοτικές για το Κράτος ενέργειες θα επιτρέψουν την ύπαρξη, ενός ωφελιμίου για τους πολίτες, Κράτους, όχι μόνο να μην είναι βάρος χωρίς ανάλογο αποτέλεσμα για την κοινωνία αλλά θα επιτρέψουν ακόμα:

α) το Κράτος με εύστοχες υποδομές να αυξάνει την παραγωγική δυνατότητα της κοινωνίας.

β) το Κράτος να εξασφαλίζει στοιχειωδώς τον κάθε άνθρωπο για να υπερβαίνει το επίπεδο φτώχειας, να προλαμβάνει να καλύπτει τους κινδύνους της υγείας του και να του διαπλάθει τον ενάρετο χαρακτήρα του.

Ερώτηση: Καλά όλα αυτά... αλλά χρειάζονται υψηλές δαπάνες..

Απάντηση: Όχι αγαπητέ μου, διότι το Κράτος, εάν τα παραπάνω θεσμοθετήσει ως την μέγιστη υποχρεωτική υποδομή του, θα έχει πολίτες αυτάρκειες που σημαίνει πολίτες ελεύθερους και αυτοί θα γίνουν πιο δημιουργικοί και πιο παραγωγικοί. Επίσης σημαίνει πολίτες με καλύτερη υγεία, διότι η σοβαρή προληπτική ιατρική προλαμβάνει πολλές ανθρώπινες δυστυχίες και δαπάνες ιασης. Τέλος, η υποχρεωτική πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι αναγκαίο να παράγει υπερβολικές γνώσεις θετικών επιστημών στα παιδιά, αλλά την αρετή των ανθρώπων ώστε και αυτά στη συνέχεια, πιο συνειδητά, θα αποκτήσουν γνώσεις, τις οποίες θα εφαρμόσουν στην κοινωνία, στην οποία θα λειτουργούν, με πιο ενάρετο τρόπο.

Η Οικονομία δημιουργείται από την συμπεριφορά των ανθρώπων. Ο χώρος, ο χρόνος και ο τρόπος που λειτουργεί η οικονομία δημιουργεί ένα σύστημα που ονομάζουμε αγορά. Η αγορά δεν είναι ούτε καλή ούτε κακή. Είναι ένα σύστημα, δηλαδή ένα εργαλείο, το οποίο ο άνθρωπος χρησιμοποιεί καλά ή κακά. Οι οικονομολόγοι μελετούν τις οικονομικές συμπεριφορές των ανθρώπων και συχνά αποτυγχάνουν στις θεωρίες ή τις προβλέψεις τους, διότι η συμπεριφορά των ανθρώπων επηρεάζεται από πολλά γεγονότα, τα οποία καθιστούν

Οικονομία και αγορά

πολλές φορές απρόβλεπτη τη συμπεριφορά τους. Η πραγματική, λοιπόν, οικονομία πρέπει να κτίζεται βασισμένη στις εμπειρίες, στις συνήθειες, στον κοινωνικό τρόπο διαβίωσης, στην τεχνολογία και στα οράματα της καθημερινής δράσης των πολιτών. Μια τέτοια οικονομία που αναδύεται από την ίδια την κοινωνία έχει ως βασική αρχή την ΗΘΙΚΗ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΑ. Μόνο τότε μπορούμε με βεβαιότητα να μιλάμε για πραγματική και διαρκή οικονομική ανάπτυξη όλης της κοινωνίας έστω και με ρυθμούς πιο ήπιους, αλλά με σταθερότητα σε βάθος χρόνου.

Η αγορά δεν είναι ούτε καλή ούτε κακή. Είναι ένα σύστημα, δηλαδή ένα εργαλείο, το οποίο ο άνθρωπος χρησιμοποιεί καλά ή κακά.

Σχέσεις μεταξύ ιδιοκτητών και διαχειριστών αγαθών

Συνταγματικές δεσμεύσεις στηρίζονται στην ηθική πειθαρχία της οικονομίας για την δημιουργία μιας πραγματικής και παντοτινής λαϊκής ανάπτυξης.

ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Η ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΑ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ. Ενδεικτικά λοιπόν αναφέρουμε ότι:

1) Οι ιδιοκτήτες χρημάτων επιβάλλεται να αποφασίζουν για την χρησιμοποίηση των χρημάτων τους. Έτσι οι ιδιοκτήτες χρημάτων ως καταθέτες σε ταμειυτήρια των τραπεζών, πρέπει να συναποφασίζουν αναλογικά με τους μετόχους κάθε τράπεζας για τις δραστηριότητες της τράπεζας.

2) Αυτοί που καταθέτουν εισφορές από την εργασία τους και μόνο, για να έχουν μια σύνταξη, πρέπει να καταθέτουν τις εισφορές τους έντοκες σε δεσμευμένο λογαριασμό σε μία τράπεζα, εγγυημένο από το Κράτος, και το κεφάλαιο που θα συσσωρευτεί μπορούν να το παίρνουν, όταν σταματήσουν οριστικά να εργάζονται, σε μηνιαίες αναλήψεις υπολογισμένες με κριτήριο ότι θα ζήσουν για εκατό χρόνια (όσο είναι το απώτερο προσδόκιμο της ζωής).

Είναι στην επιλογή τους να σταματήσουν τον εργασιακό τους βίο όταν αυτοί επιθυμούν, υπολογίζοντας καθένα για τον εαυτό του πότε τον συμφέρει να σταματήσει οριστικά να εργάζεται και να αρχίσει να παίρνει σύνταξη. Το υπόλοιπο στους καταθετικούς τραπεζικούς λογαριασμούς συντάξεων, λόγω θανάτου, μεταφέρεται σε κοινό ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ για να συμπληρώσουν τις συντάξεις όσων έχουν ανάγκη κάλυψης και στον οποίο κοινό κοινωνικό λογαριασμό καταθέτει και το Κράτος όσα και όταν χρειαστεί. Τους τόκους των εισφορών που έχουν κατατεθεί, δικαιούνται τα παιδιά των συνταξιούχων για τις σπουδές τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ή αν δεν έχουν παιδιά σε αυτούς που οι ίδιοι θα σπουδάζουν.

3) Η αξία πώλησης ενός αγαθού πρέπει να βασίζεται στο κόστος παραγωγής του. Ο πολίτης που αποκτά ένα αγαθό πρέπει να γνωρίζει το κόστος παραγωγής κάθε προϊόντος και αυτό πρέπει να αναγράφεται ευκρινώς και υποχρεωτικά πάνω στο προϊόν. Μόνο τότε ο αγοραστής (ο καινούριος ιδιοκτήτης του προϊόντος) θα γνωρίζει και θα αξιολογεί το κάθε προϊόν, αλλά παράλληλα όμως θα ξεσκεπάζονται οι θεμιτές ή αθέμιτες επιβαρύνσεις, τις οποίες επικαρπύονται κάθε ενδιάμεσος.

4) Οι ιδιοκτήτες γης έχουν δικαιώματα και κάτω από την ιδιοκτησία τους (υπέδαφος) και πάνω από αυτό (στην ατμόσφαιρα) στον βαθμό που μπορούν μόνοι τους ή μαζί με τους συνορευόντες να αξιοποιήσουν το υπέδαφος ή τον εναέριο χώρο τους. Το Κράτος έχει υποχρέωση να τους ενημερώνει για τη σύνθεση του υπεδάφους και τυχόν χρήση του εναέριου χώρου (μέχρι ενός λογικού ύψους) από τρίτα άτομα. Εάν η ιδιοκτησία πωληθεί σε αξία στην οποία δεν συμπεριληφθεί η αξία του υπεδάφους (ως άγνωστη) ο ιδιοκτήτης-πωλητής έχει ανάλογα δικαιώματα στην εκμετάλλευση του υπεδάφους.

Όλες οι παραπάνω Συνταγματικές δεσμεύσεις στηρίζονται στην ηθική πειθαρχία της οικονομίας για την δημιουργία μιας πραγματικής και παντοτινής λαϊκής ανάπτυξης. Σε επόμενα άρθρα θα δούμε πώς η βούληση του λαού θα βρει τον δρόμο της μεγάλης αλλαγής, με ειρηνικό τρόπο, στην συνδιαχείριση του πλούτου.

Σχετικός διάλογος

Ερώτηση: η ιδιοκτησία επιβάλλεται να είναι άμεσα συνδεδεμένη και συνυπεύθυνη με την διαχείριση των ιδιοκτητών αγαθών της. Ανεξάρτητα της ιδιότητας του διαχειριστή, οι πράξεις αυτού, ως εξουσιοδοτημένου ή εκλεγμένου από τους φορείς της ιδιοκτησίας, με την εντολή να αναλάβει την διαχείριση των αγαθών, σημαίνει ότι εάν υπάρχει ζημία εκ της διαχείρισης, διό την ζημία επιβαρύνεται και η ιδιοκτησία. Αυτό ισχύει και για τα κοινωνικά ή κρατικά αγαθά (περιουσίες, μετοχές, ομόλογα κλπ) όπου για τα αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα ευθύνονται οι διαχειριστές (εκλεγμένοι ή όχι) και οι ιδιοκτήτες (Κράτη- Περιφέρειες- Δήμοι- Λαός).

Το ίδιο ισχύει και για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Με τα παραπάνω συμπεριλαμβάνεται η ευθύνη και η σοβαρότητα της διαχείρισης για την οποία οι ιδιοκτήτες, όχι μόνο πρέπει να είναι προσεκτικοί, αλλά και να ελέγχουν την διαχείριση και να συμμετέχουν στις διαχειριστικές πράξεις.

Ερώτω λοιπόν: οι άνθρωποι που είναι ιδιοκτήτες χρημάτων, τα οποία αποταμιεύουν σε μία Τράπεζα, πώς μπορούν να ελέγχουν και να συνδιαχειρίζονται τα μικρά ή μεγάλα κεφάλαιά τους που έχουν εις το ταμειυτήριο μας Τράπεζας;

Απάντηση: Οι καταθέσεις μιας Τράπεζας αντιπροσωπεύουν ένα ποσοστό σε σχέση με τις εισφορές που έχουν εισφέρει οι μέτοχοι της Τράπεζας. Εις το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας αυτής πρέπει να αντιπροσωπεύονται ανάλογα και οι εκπρόσωποι αυτοί των καταθετών, όχι μόνο να συναποφασίζουν με τα υπόλοιπα μέλη του Συμβουλίου της Τράπεζας, αλλά είναι υποχρεωτικό να γνωρίζουν και να ενημερώνονται οι ίδιοι και μέσω αυτών όλοι οι καταθέτες της Τράπεζας.

Η εκλογή των αντιπροσώπων των καταθετών γίνεται με προσωπικό κωδικό και κάθε ψήφος αντιπροσωπεύει μία καθορισμένη αξία χρημάτων που έχει κατατεθεί. Οι καταθέτες ψηφίζουν για τα Συμβούλια των Τραπεζών, ανά Περιφέρεια την πρωτοβάθμια επιτροπή αντιπροσωπείας και τα μέλη της ψηφίζουν δευτεροβάθμια μέλη, τα οποία συμμετέχουν περιοδικά στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας και τα οποία αποζημιώνονται για την απασχόλησή τους. Το ίδιο ισχύει και για τις Τράπεζες που έχουν υποκαταστήματα σε άλλες χώρες, συμμετέχοντας οι καταθέτες τους.

Με την εκπροσώπηση αυτή ενισχύεται ο κοινωνικός προσανατολισμός των Τραπεζών και αίρεται κάθε αυθαιρεσία.

Ερώτηση: Ο κοινωνικός αυτός προσανατολισμός των Τραπεζών μήπως είναι εις βάρος της ανάπτυξης, μέσω μεγάλων χρηματοδοτήσεων;

Απάντηση: Οι καταθέτες, θεωρούνται, κυρίως για μεγάλα ποσά καταθέσεων, επενδυτές και ακολουθούν την οικονομική πορεία και την μοίρα της Τράπεζας στην οποία εμπιστεύτηκαν τα χρήματά τους. Πρέπει λοιπόν να συνδιαχειρίζονται αυτά και να επιδιώκουν πέραν των τόκων, να έχουν κέρδη οι Τράπεζες και οι ίδιοι. Θα ήταν επομένως θετικό σε μία σοβαρή και σίγουρη επένδυση και θα την υποστήριζαν, ενώ θα ήταν αρνητικό σε επικίνδυνους δανεισμούς ή άλλες επενδύσεις. Έτσι το Τραπεζικό Σύστημα θα γινόταν πιο σταθερό.

Ερώτηση: Οι μικροκαταθέτες θα μπορούν να ανταποκριθούν και να έχουν άποψη για την εκπροσώπηση τους;

Απάντηση: Για τον κάθε άνθρωπο, το κάθε ποσόν που καταθέτει είναι σοβαρό για την οικονομική κατάστασή του. Θα πρέπει λοιπόν να βλέπει σοβαρά και να ασχολείται με την αντιπροσωπεία του. Εάν για λόγους υποκειμενικούς δεν μπορεί να κάνει αυτό, θα μπορεί να εξουσιοδοτήσει ένα τοπικό αντιπρόσωπό του, σε επίπεδο Αντιπεριφέρειας.

Σχετικός διάλογος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 5

Ερώτηση: Το απόρρητο των Τραπεζών καταργείται με αυτήν την λειτουργία;

Απάντηση: Όχι. Διότι κάθε καταθέτης έχει ένα προσωπικό κωδικό με τον οποίο ψηφίζει άμεσα ή με αντιπρόσωπό του μυστικά. Θα πρέπει να τονίσουμε, ότι κάθε καταθέτης επιβάλλεται να ενημερώνεται για τις Διοικητικές Πράξεις και Προθέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας, αλλά και για κάθε δραστηριότητα των εκπροσώπων των καταθετών. Η ενημέρωση μπορεί να γίνεται μέσω του ίντερνετ, με αναρτήσεις στα υποκαταστήματα των Τραπεζών και τέλος με προσωπικές περιοδικές επιστολές.

Ερώτηση: Οι καταθέτες ως ιδιοκτήτες των χρημάτων τους λαμβάνουν, όπως περιγράφεται, μέρος στην διαχείριση αυτών. Αυτό σημαίνει, ότι εάν δεν τους αρέσουν οι πράξεις της Διοίκησης της Τράπεζας, μπορούν να καταθέσουν τα χρήματά τους σε μια άλλη Τράπεζα, οπότε οι καταθέτες γίνονται σεβαστοί πελάτες, τους οποίους θα επιθυμεί κάθε Τράπεζα να έχει προσφέροντας τους, όχι μόνο καλύτερο επιτόκιο αλλά και μεγαλύτερη σιγουριά, για να μη χαθούν τα χρήματα των καταθέσεων. Είναι όμως μόνο τα χρήματα των καταθέσεων που ανήκουν στους καταθέτες; Γιατί θέλει μιλάμε μόνο για Τράπεζες.

Απάντηση: Δεν είναι μόνο για τις Τράπεζες. Ο κανόνας που θέτει τον ιδιοκτήτη να είναι συνυπεύθυνος και συνδειαχριστής στα δικά του χρήματα ή άλλα αγαθά ισχύει για κάθε δραστηριότητα. Ενδεικτικά θα πούμε και θα αναλύσουμε σε άλλη συζήτηση, που θα προκύψει, μερικά παραδείγματα όπως:

α) Οι εισφορές για σύνταξη ανήκουν στους εργαζόμενους και πρέπει να συνδειαχρίζονται.

β) Η αξία των αγαθών που αποκτά ένας πολίτης πρέπει να είναι αναλυτικά αναγραφόμενη πάνω στο προϊόν για να γνωρίζει ο αγοραστής και ιδιοκτήτης του κάθε αγαθού πόση είναι η εργοστασιακή αξία του αγαθού, οι φόροι κλπ, για να μην μπορεί να αξιολογεί την τελική τιμή εν σχέση με την εργοστασιακή τιμή που εκφράζει την πραγματική αξία των αγαθών.

Στις παραπάνω καινοτόμες προτάσεις υπάρχει μια αυτονόητη ηθική στην οποία πρέπει να πειθαρχούν όλοι. Η ανταλλαγή και άλλων απόψεων στο σημαντικό αυτό θέμα θα δώσει την ευκαιρία για ένα καινούριο διάλογο.

Διάλογος για την ανάλυση της οικονομικής διαχείρισης

ΜΕΡΟΣ Α

Ερώτηση: Δεν κρύβω την ανησυχία, η οποία μου φέρνει φόβο, να ξεκινήσω μια συζήτηση για την οικονομία και τον τρόπο που λειτουργεί αυτή στη κοινωνία.

Γνωρίζω ότι κάθε άνθρωπος συμπεριφέρεται σύμφωνα με τις ανάγκες, τις επιθυμίες και τα αισθήματα που τον κατέχουν. Ακόμα, δεν είμαι σίγουρος ότι μπορεί να υπάρξουν κανόνες συμπεριφοράς και προβλέψεις για την οικονομική δραστηριότητα κάθε ανθρώπου και βάσει αυτού, όλης της κοινωνίας. Αναγνωρίζω βέβαια την προσπάθεια όλων των μελετητών να θεσπίσουν κανόνες (όπως η προσφορά και η ζήτηση) και βάσει αυτών να προβλέψουν συμπεριφορές, οι οποίες όμως είναι εξαρτημένες από τον τρόπο συμπεριφοράς των ανθρώπων, άρα και τα αποτελέσματα θα είναι πάντα σχετικά και εξαρτημένα. Οι κανόνες λοιπόν αυτοί φοβάμαι ότι κτίζουν ένα οικονομικό σύστημα τεχνικό, το οποίο επιβάλλεται και δεν εκφράζει την κοινωνική φυσιολογική συμπεριφορά.

Απάντηση: Με φέρνεις σε δύσκολη θέση και βέβαια αναγνωρίζω τον προβληματισμό σου, ο οποίος και αληθινός είναι και εκφράζει την οικονομική πρακτική συμπεριφορά των ανθρώπων. Ο φόβος σου όμως γεννιέται από την διαπίστωση σου ότι η συμπεριφορά των ανθρώπων, ειδικά στα οικονομικά, δημιουργείται από την ελεύθερη προσπάθεια του κάθε ανθρώπου να ικανοποιήσει τις επιθυμίες και τις ανάγκες του ή τα αισθήματά του χωρίς αυτά ποτέ να εκπληρώνονται γιατί πάντα γεννιούνται νέες επιθυμίες, νέες ανάγκες στις οποίες προσαρμόζονται και τα αισθήματα. Θα ήταν λοιπόν καλύτερο να βάλει κάποιος σοφός ένα όριο στις επιθυμίες και τις ανάγκες; Ή θα ήταν καλύτερο κάποιες ειδικές επιτροπές να καθορίζουν τα όρια και τα πλαίσια μέσα στα οποία θα δραστηριοποιείται κάθε άνθρωπος;

Επιτρέψτε μου λοιπόν, να απαντήσω δηλώνοντας ότι ο άνωθεν σχεδιασμός της δράσης, ειδικά στο οικονομικό, ενός ανθρώπου καταπιέζει την φύση του, την δημιουργικότητα και την παραγωγικότητά του και η καταπίεση αυτή φέρνει την παραίτηση και την άρνηση του κάθε ανθρώπου και την υποταγή του τελικά σε ένα κεντρικό σχεδιασμό, ο οποίος και δικαίος να είναι καταστρέφει την δημιουργική φύση του ανθρώπου.

Ερώτηση: Δηλαδή εννοείτε κάθε άνθρωπος πρέπει να ακολουθήσει ελεύθερα ένα δρόμο χωρίς τέλος, δηλαδή μια πορεία συνεχούς προσπάθειας για να ικανοποιεί κάθε φορά νέες επιθυμίες, νέες ανάγκες και νέα συναισθήματα και πάντα να ανησυχεί και πάντα να αγωνίζεται κερδίζοντας μαζί με κάποιο πλούτο, το άγχος, την ανασφάλεια και συνήθως την μελαγχολία, την ζηλοφθονία και πολλές φορές την δυστυχία; Τελικά ενδιαφερόμαστε για τον άνθρωπο ή τις κατακτήσεις του;

Απάντηση: Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι όλα τα παραπάνω που αναφέρατε είναι ένα μέρος της ζωής του κάθε ανθρώπου. Και θα μου επιτρέψετε να σου απαντήσω με την παρακάτω τοποθέτησή μου.

Βρισκόμαστε λοιπόν στη καρδιά του προβληματισμού μας. Τι κοινωνία ανθρώπων, όσον αφορά την οικονομία, θα θέλαμε; Αφού λάβαμε υπόψη ότι η λειτουργία ενός οικονομικού συστήματος έχει σχέση και με το πολιτικό σύστημα μπορώ να

Θεσμικό συλλογικό δικαίωμα των πολιτών να υποβάλλουν προτάσεις και οι θεσμοί να απαντούν υποχρεωτικά και τεκμηριωμένα

τοποθετηθώ ως εξής:

Πρώτον, υπάρχει μια κοινωνία που μπορεί να βασίζεται στην δημιουργία πολύ ισχυρών οικονομικών φορέων, οι οποίοι χαλιναγωγούν τις οικονομικές δραστηριότητες των ανθρώπων με την δύναμη του πλούτου, της νέας τεχνολογίας και της πολιτικής συμπαράστασης. Οι οικονομικοί αυτοί φορείς δεν είναι εγγυημένα πάντα οι καλύτεροι διαχειριστές και πολλές φορές είναι τυχαίοι (όπως οι κληρονόμοι κλπ) ιδιοκτήτες του πλούτου.

Δεύτερον, μπορεί να υπάρχει μια κοινωνία στην οποία οι εκπρόσωποι της, σχεδιάζουν, σύμφωνα με τις γνώσεις τους, τις ευκαιρίες και την αντίληψή τους, τις οικονομικές δραστηριότητες των ανθρώπων μιας κοινωνίας και πάλι στο σύστημα αυτό οι άνθρωποι κατευθύνονται συνήθως σε αχαρτογράφητα νερά, γιατί οι εκπρόσωποι αυτοί, συνήθως, δεν έχουν βιώσει την λειτουργία της πραγματικής οικονομίας και οι κατευθύνσεις που δίνουν έχουν μια θετική σκέψη αλλά αβέβαιη πρακτική ειδικά στο μέλλον. Και εδώ η ανθρωπινή δημιουργικότητα υποκύπτει στην σκοπιμότητα.

Τρίτον, μπορεί να υπάρχει μια κοινωνία της οποίας η οικονομική δραστηριότητα να στηρίζεται στην εμπειρία, την τεχνογνωσία και τις προτάσεις των ιδίων των ανθρώπων, τις οποίες προτάσεις οι πολιτικοί εκπρόσωποι θεσμικά λαμβάνουν υπόψη και αιτιολογημένα αποφασίζουν. Στη κοινωνία αυτή αναγνωρίζεται η κοινή άποψη των οικονομικών φορέων κάθε οικονομικού κλάδου και η υλοποίησή της, με όποιες βελτιώσεις προσθέσουν οι πολιτικοί εκπρόσωποι, αναδεικνύοντας τις κοινές επιθυμίες, τις κοινές ικανότητες και την ίδια την ελεύθερη έκφραση της φύσης του ανθρώπου, η οποία φέρνει όρεξη για δουλειά, ανεβάζει την παραγωγικότητα και η ευημερία και ο πλούτος διαχέονται στην κοινωνία χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν μεγάλοι και μικροί οικονομικοί παράγοντες. Στην κοινωνία αυτή είναι απαραίτητη και η ανάλογη παιδεία.

Ερώτηση: Και οι άνθρωποι, στην κοινωνία όπου στηρίζεται η οικονομία σε αυτούς, δεν θα έχουν τα ίδια κριτήρια στις προτάσεις τους, αυτό δηλαδή της ικανοποίησης των επιθυμιών, των αναγκών και των αισθημάτων τους;

Απάντηση: Ναι οπωσδήποτε θα το έχουν αλλά θα πρέπει να ενσωματώσουμε και ένα άλλο κριτήριο πολύ σοβαρό. Αυτό της ηθικής πειθαρχίας. Της ηθικής που πηγάζει μέσα από την κοινωνία. Της ηθικής που στηρίζεται στην διαφάνεια, την λεπτομερή πληροφόρηση, την αρετή της διαχείρισης, την συμμετοχή στη διαχείριση και την εμπιστοσύνη. Το Σύνταγμα, οι Θεσμοί και οι Νόμοι θα γίνουν αναπτυξιακοί μόνο αν εξυπηρετούν τις παραπάνω αρχές και όλα αυτά ξεκινούν από την προσαρμογή της παιδείας και της οικονομικής επιστήμης σε αυτά.

Ολοκληρωμένη και αυθεντική κοινωνική εκπροσώπηση

Η ανάδειξη, των δυνατοτήτων, και των προβλημάτων, που διέπουν ατομικά, ομαδικά, χωροταξικά και λειτουργικά τα μέλη των κοινωνιών, και οι επιθυμίες αυτών, είναι ο αποκλειστικός σκοπός ύπαρξης των αντιπροσώπων μιας κοινωνίας. Οι αντιπρόσωποι αυτοί έχουν υποχρέωση να τα καταγράφουν, να τα αναλύουν και στο σύνολό τους να τα διοχετεύουν αυθεντικά εις τις κεντρικές επιτροπές του πολιτικού κόμματος, που ανήκουν, για νομοθεσία και στις αρμόδιες επιτροπές της Εκτελεστικής Αρχής για επεξεργασία με κοινά παρεμφερή θέματα.

Η συνεχής αυτή εργασία των εκλεγμένων αντιπροσώπων και των εκλεγμένων οργάνων του κάθε πολιτικού κόμματος, προϋποθέτει συνεχή επαφή, λεπτομερή και αυθεντική γνώση της λειτουργίας συνολικά της κοινωνίας στη

Η επιτυχία και το δίκαιο μιας απόφασης στηρίζεται πρωταρχικά στην ολοκληρωμένη και αυθεντική πληροφόρηση

καθημερινότητά της. Παράλληλα, όταν έχουμε αμερόληπτη πληροφόρηση, συλλεγμένη από διαφορετικά πολιτικά κόμματα και άλλους φορείς, ελπίζει η κοινωνία να έχει αντικειμενική και εξειδικευμένη νομοθέτηση.

Τα παραπάνω αποτελούν τις θεμελιώδεις λειτουργικές αρχές ενός αντιπροσωπευτικού δημοκρατικού πολιτεύματος. Για να λειτουργούν οι παραπάνω αρχές, το ίδιο το σύστημα οφείλει να έχει ποικιλία φορέων με θεσμική συμμετοχή για

περισσότερη και διαφορετική πληροφόρηση και περισυλλογή πολλών σκέψεων και προτάσεων. Οι δε αντιπρόσωποι, οι οποίοι τελικά αποφασίζουν πρέπει να είναι προσωπικά γνώστες των λειτουργικών λεπτομερειών και νοοτροπίας της κοινωνίας.

Η επιτυχία και το δίκαιο μιας απόφασης στηρίζεται πρωταρχικά στην ολοκληρωμένη και αυθεντική πληροφόρηση Οι αντιπρόσωποι, αν δεν γνωρίζουν τα θέματα της κοινωνίας, τα πληροφορούνται αποκλειστικά και ανεπίσημα συνήθως από άτομα, τα οποία και εντεταλμένα μπορεί να μην είναι και για σκοπιμότητες μπορεί να διαστρεβλώνουν την αλήθεια.

Για τους παραπάνω λόγους, που καθημερινά συμβαίνουν, το δημοκρατικό πραγματικό πολιτεύμα πρέπει να ακούει με σεβασμό άμεσα και πολύπλευρα τον λαό.

Πρόταση για θεσμικά διαρκή συνεργασία των πολιτών με τους πολιτικούς εκπροσώπους

Η κοινωνία εκτός της εκλογής αντιπροσώπων, οργανώνεται θεσμικά και συμμετέχει καθημερινά χωρίς να υποκαθιστά ή να δυσκολεύει τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα των πολιτικών αντιπροσώπων αλλά ολοκληρώνοντας το έργο τους.

Σε μια ολοκληρωμένη δημοκρατία, η κοινωνία εκτός της εκλογής αντιπροσώπων, οργανώνεται θεσμικά και συμμετέχει καθημερινά χωρίς να υποκαθιστά ή να δυσκολεύει την λειτουργία και αποτελεσματικότητα των πολιτικών αντιπροσώπων αλλά ολοκληρώνοντας το έργο τους. Έτσι πέραν από τα πολιτικά κόμματα, λειτουργούν θεσμικά δύο εκλεγμένα Σώματα:

1) Η «Δημογεροντία» του Κράτους στην οποία συμμετέχουν ενεργοί συνταξιούχοι, κάτοχοι εμπειριών, τεχνογνωσίας και σοφίας μιας ζωής και εκλεγμένοι μεταξύ τους με απλές και αντικειμενικές διαδικασίες, συγχρόνως με τις πολιτικές εκλογές, θα συγκροτηθούν σε ένα συμβουλευτικό θεσμικό Σώμα, την λειτουργία του οποίου θα αναλύσουμε σε άλλο άρθρο.

2) Η «Εκκλησία των Εθελοντών» του Κράτους, προέρχεται από εθελοντές πολίτες, οι οποίοι αψιλοκερδώς και ανιδιοτελώς, μέσω μη επαγγελματικών συλλόγων, προσφέρουν κοινωνικές υπηρεσίες. Αυτοί οι κοινωνικοποιημένοι εθελοντικά πολίτες, με απλές εκλογικές διαδικασίες μέσω των συλλόγων τους, εκλέγουν και το θεσμικό συμβουλευτικό σώμα της «Εκκλησίας των Εθελοντών» του Κράτους, την λειτουργία του οποίου θα αναλύσουμε σε άλλο άρθρο.

Τα παραπάνω συμβουλευτικά Σώματα εξυπηρετούνται από αρμόδιες γραμματείες και υποβάλλουν προτάσεις στους Κοινοβουλευτικούς αντιπροσώπους και στην Εκτελεστική αρχή, οι οποίοι

Ο πολίτης πάνω απ' όλα δικαιούται. Βασικά δικαιούται να τον πιστεύει η πολιτεία διαφορετικά δεν υπάρχει κοινωνία πολιτών. Η κοινωνία υποχρεούται και ο πολίτης δικαιούται.

είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν σύντομα και αιτιολογημένα.

Κοινή συνεδρία της «Δημογεροντίας» και της «Εκκλησίας των Εθελοντών» αποτελεί το Σώμα της «Γερουσίας» του Κράτους, η οποία μπορεί να αναπέμψει σχέδια νόμου ή Νόμους, αιτιολογημένα προς επανέγκρισή τους από την απόλυτη πλειοψηφία της Νομοθετικής Βουλής.

Εκτός των παραπάνω Σωμάτων, τα ίδια τα πολιτικά κόμματα ως βασικοί θεσμικοί φορείς, επιβάλλεται να καταστούν οι ναοί των δημοκρατικών διαδικασιών και να λειτουργούν με ακατάλυτους δημοκρατικούς θεσμούς, στους οποίους οι πολίτες ανεπηρέαστα θα προτείνουν και θα εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους και αυτοί οι θεσμοί μπορεί ενδεικτικά να είναι:

1) Οι υποψήφιοι αντιπρόσωποι δεν περιορίζο-

νται αριθμητικά και υποδεικνύονται από το 5% των ψήφων των μελών ενός κόμματος, σε προκριματικές εκλογές.

2) Το 33% των μελών όλων των κομμάτων της Νομοθετικής βουλής μπορεί να στερήσει το δικαίωμα συμμετοχής ενός υποψηφίου.

3) Τα μέλη των κομμάτων μπορούν να προτείνουν τρεις υποψήφιους αλλά υποχρεωτικά ψηφίζουν τέσσερις, στις προκριματικές εκλογές.

4) Εκλεγμένοι βουλευτές αποπέμπονται εάν συνυπογράψουν από την περιφέρειά τους διπλάσιος αριθμός πολιτών από τον αριθμό ψήφων που έλαβαν.

5) Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν δετή πραγματική προϋπηρεσία στο επάγγελμά τους και να μην έχουν καταδικασθεί ή εκκρεμούν δίκες για βαριά πλημμελήματα ή κακουργήματα.

6) Οι υποψήφιοι καταθέτουν σε αρμόδια επιτροπή το βιογραφικό και όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία εμφανή ή αφανή ως και των προσώπων α' βαθμού συγγένειας, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι μέλη Κρατικών Επιχειρήσεων ή Κρατικής εμβέλειας ΜΜΕ.

Τα παραπάνω ενδεικτικά προαπαιτούμενα πρέπει να είναι θεσμικά καταχωρημένα σε μια νέα καινοτόμα ουσιαστική Δημοκρατία, το σύνολο λειτουργίας της οποίας θα αναλυθεί σε ειδικά άρθρα ως και η ανεξάρτητη και παράλληλα λειτουργούσα Εκτελεστική Αρχή.

Διάλογοι για ολοκληρωμένη κοινωνική εκπροσώπηση

Ερώτηση: Υπάρχει περίπτωση να γίνουν αυτά που υπόσχεται προεκλογικά ένας υποψήφιος πολιτικός, εάν εκλεγεί;

Απάντηση: Ένας υποψήφιος πολιτικός, θέλοντας να εκλεγεί προσπαθεί να κερδίσει τις ψήφους που χρειάζεται και περισσότερους, συγκριτικά με άλλους υποψηφίους. Ο τρόπος να κερδίσει ψήφους, όπως συνήθως έχει καθιερωθεί, είναι να πείσει τους πολίτες ότι θα είναι χρησιμότερος από άλλους υποψηφίους ή θα είναι χρησιμότερο και το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκει. Έτσι υποχρεούται να αναπτύξει σε γενικότατο, πώς θα διαχειριστεί στο μέλλον τα θέματα της κοινωνίας και να υποσχεθεί βοήθεια και συμπαράσταση σε άτομα και ομάδες πολιτών. Οι υποσχέσεις μπορεί να είναι ειλικρινείς. Το πρόγραμμα μπορεί να είναι στόχος ή ευχές.

Μετά την εκλογή τους οι πολιτικοί προσπαθούν να επιτύχουν μερικές από τις υποσχέσεις ή να εφαρμόσουν το πρόγραμμά τους. Παράλληλα δέχονται επιρροές να υλοποιηθούν και προγράμματα, που δεν υποσχέθηκαν ή που δεν ήθελαν να γίνουν και έτσι το αποτέλεσμα συνήθως δεν έχει σχέση με τις υποσχέσεις. Βέβαια, θα πρέπει να αναφέρουμε και περιπτώσεις, όπου υποσχέσεις και προγράμματα για θέματα μεγάλης αποδοχής από τους πολίτες, προβάλλονται έντονα εν γνώσει των υποψηφίων πολιτικών, ότι δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν.

Όλα τα παραπάνω γίνονται, ως ένας καθιερωμένος τρόπος λειτουργίας και οι πολίτες έχουν συνηθίσει σε αυτές τις πραγματικότητες, ενώ παράλληλα δεν τους έχει προταθεί ένα εναλλακτικό σύστημα λειτουργίας της Δημοκρατίας, το οποίο θα ολοκληρώνει την Δημοκρατική Λειτουργία και θα ελαχιστοποιεί την δυνατότητα παραπλάνησης των πολιτών. Θα πρέπει να αναφέρουμε ότι οι λειτουργίες των κοινωνιών γίνονται όλο και πιο περίπλοκες, με την οικονομία ή και την τεχνολογική κυριαρχία πάνω στις κοινωνίες και με την διεθνοποίηση των κοινωνιών.

Μέσα λοιπόν σε μία πολύ χαλαρή λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών και την ανέξοδη και πολλές φορές αμελή, ανεύθυνη και ατιμώρητη διαχείριση αυτών από τους πολιτικούς αντιπροσώπους, οι τεχνοκρατικές δυνάμεις της οικονομίας και της τεχνολογίας κυριαρχούν και οι πολιτικοί αντιπρόσωποι παρά τις υποσχέσεις και τα προγράμματά τους, παρά τις θριαμβολογίες όταν επιτυγχάνουν κάτι, μερικά στοχευμένο, τελικά και οι ίδιοι οι αντιπρόσωποι και όλο το σύνολο της κοινωνίας υπακούουν διαχρονικά σε αυτά που σχεδιάζουν οι τεχνοκρατικές δυνάμεις της οικονομίας και της τεχνολογίας.

Ερώτηση: Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η οικονομία και μάλιστα το Παγκόσμιο Χρηματοδοτικό σύστημα και η Τεχνολογία, και μάλιστα η ψηφιακή κλπ, έχουν αλλάξει όχι μόνο τη ζωή μας, με θετικές και αρνητικές νέες συνθήκες, αλλά έχουν τροποποιήσει αισθητά και τον τρόπο λειτουργίας των κοινωνιών. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει οι κοινωνίες να δημιουργήσουν και να εφαρμόσουν ένα νέο κοινωνικό σύστημα, το οποίο θα δίνει την δυνατότητα στον λαό να ελέγχει την Οικονομία και την Τεχνολογία;

Απάντηση: Δεν υπάρχει περίπτωση να σκεφτούμε, ούτε βέβαια να συζητήσουμε, κάτι διαφορετικό από τη Δημοκρατία. Θα πρέπει όμως να αντιλαμβανόμαστε τι είναι αυτή η Δημοκρατία και σίγουρα δεν είναι ένα συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα και γι αυτό άλλωστε και εφαρμόζεται με διαφορετικούς τρόπους και μορφές. Η Δημοκρατία λοιπόν, θα μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας τρόπος ζωής, τον οποίο όχι μόνο θέλουμε, αλλά και αγαπούμε. Η Δημοκρατία πρέπει να αγαπιέται. Και η αγάπη δεν δωρίζεται, δεν κατοχυρώνεται αλλά κερδίζεται με την καθημερινή συμπεριφορά. Αυτή η καθημερινή συμπεριφορά είναι η κοινή συμπεριφορά όλου ή της μεγάλης πλειοψηφίας του

λαού και αυτή πρέπει να εκφράζει το είδος του λειτουργικού συστήματος της Δημοκρατίας. Και η συμπεριφορά αυτή πρέπει να διέπει όχι μόνο τον τρόπο λειτουργίας της Δημοκρατίας αλλά και να περιβάλλει όλους τους Νόμους και Θεσμούς και να εμπεριέχεται στον πυρήνα της κάθε Διοικητικής απόφασης.

Η κοινή συμπεριφορά του λαού μεταβάλλεται στην πορεία των ετών, είναι διαφορετική από κοινωνία σε κοινωνία και επηρεάζεται από εξωτερικούς παράγοντες. Καθημερινά οι πολίτες συντεταγμένα πρέπει να είναι παρόντες σε κάθε θέμα της κοινωνίας για να δίνουν στήριξη στους πολιτικούς αντιπροσώπους τους και παράλληλα να τους αποτρέπουν από αδι-

απαντήσεις τους. Αυτές οι κοινωνικές οργανώσεις μπορεί να είναι ένα σώμα της ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ και ένα σώμα ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ, τα οποία θεσμικά εκλεγμένα και θεσμικά ισχυρά, με μέλη που ζουν την καθημερινότητα, μπορούν να κρίνουν την διαχείριση των κοινωνικών διαδικασιών, να παρουσιάζουν αδέσμευτες και κοινά ωφέλιμες προτάσεις και με τις προτάσεις τους να αναστέλλουν κάθε διάθεση αυθαιρεσίας ή κάθε άστοχη ή στοχευμένη απόφαση. Με τις συμβουλευτικές παρεμβάσεις τους φέρνουν όλα τα κέντρα αποφάσεων προ των ευθυνών τους, ενώπιον της κοινωνίας. Και αυτό, οι ικανοί και έντιμοι αντιπρόσωποι της πολιτείας, πρέπει να το θέλουν για να

Η Δημοκρατία λοιπόν, θα μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας τρόπος ζωής, τον οποίο όχι μόνο θέλουμε, αλλά και αγαπούμε. Η Δημοκρατία πρέπει να αγαπιέται. Και η αγάπη δεν δωρίζεται, δεν κατοχυρώνεται αλλά κερδίζεται με την καθημερινή συμπεριφορά.

καιολόγητες και βλαβερές για την κοινωνία πράξεις, μοιραζόμενοι μαζί τους πολλές ευθύνες και μάλιστα για πράξεις για τις οποίες δεν τους έχει εξουσιοδοτήσει ο λαός σύμφωνα με τις προεκλογικές δεσμεύσεις.

Ερώτηση: Θα ήθελα όμως και εγώ με την σειρά μου να σε ρωτήσω πώς κρίνεις τον πολίτη; Έχει συνειδητοποιήσει ότι το ατομικό του όφελος, το οποίο εστιάζεται κυρίως εις τα ατομικά του εισοδήματα, θα μπορούσε να ήταν πολύ μεγαλύτερο, εάν ο πολίτης είχε περισσότερο ενδιαφέρον, συμμετοχή και παρεμβάσεις στον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας που ζει και δραστηριοποιείται;

Απάντηση: Όταν μια κοινωνία λειτουργεί με ένα δημοκρατικό πολιτεύμα κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα και τον τρόπο να αναφέρει τις σκέψεις, τις προ-

Για κάθε θέμα όσα ξέρει ο νοικοκύρης δεν τα ξέρει ο κόσμος όλος. Και ο νοικοκύρης, που είναι ο λαός, γνωρίζει το εφικτό και δίκαιο και αυτονόητο στην καθημερινότητα

τάσεις και τα προβλήματα, που αφορούν αυτόν ή και μια ομάδα πολιτών, στα άτομα που έχουν εκλεγεί ή στα άτομα που έχουν οριστεί υπεύθυνα για κάθε τομέα. Με τον τρόπο αυτό τα αρμόδια αυτά άτομα καθίστανται υπεύθυνοι να κρίνουν και να παρεμβαίνουν προκειμένου να υλοποιηθεί ένα αίτημα των πολιτών. Η ανταπόκριση των υπευθύνων, εξαρτάται από τις γνώσεις τους, από τη διάθεσή τους, από την κρίση τους, πολλές φορές και από την αποφασιστικότητα τους να υπερασπιστούν ένα δίκαιο αίτημα, ερχόμενοι σε αντίθεση με άλλα συμφέροντα ή με τις καθημερινές συνθήκες. Σας απαντώ λοιπόν, ότι ναι ο πολίτης έχει συνειδητοποιήσει ότι η καλή λειτουργία του πολιτεύματος θα ωφεληθεί και τον ίδιο. Έχει όμως πρόβλημα ο πολίτης για τον τρόπο με τον οποίο ανταποκρίνεται η πολιτεία σε αυτόν. Ο πολίτης δεν θέλει να ζητά και δεν θέλει να εξαρτάται συνεχώς από διάφορους υπεύθυνους. Ο πολίτης πάνω απ' όλα δικαιούται. Βασικά δικαιούται να τον πιστεύει η πολιτεία διαφορετικά δεν υπάρχει κοινωνία πολιτών. Η κοινωνία υποχρεούται και ο πολίτης δικαιούται.

Οι σκέψεις, οι προτάσεις και τα προβλήματα των πολιτών μέσω κοινωνικών οργανώσεων πρέπει να φτάνουν στα κέντρα αποφάσεων και αυτά να αποφασίζουν αιτιολογώντας πρακτικά και νομικά τις

ολοκληρώνονται. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΔΕΧΤΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΙΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ.

Ερώτηση: Στην τοποθέτησή σας αναφερθήκατε στη διαχείριση των διαδικασιών και μάλιστα των κοινωνικών διαδικασιών. Γνωρίζω ότι μέχρι σήμερα τις διαδικασίες εφαρμογής της νομοθεσίας μέσα στην κοινωνία, υπεύθυνα την διαχειρίζονται οι Κρατικοί λειτουργοί, στο Κράτος και αντίστοιχα στις Περιφέρειες και τους Δήμους. Αναγνωρίζω βέβαια ότι η εφαρμογή των νόμων στην κάθε περίπτωση δεν είναι εύκολο θέμα, γιατί ο νομοθέτης με έναν νόμο για μία δραστηριότητα δεν μπορεί να καλύψει όλα τα προβλήματα που στην καθημερινότητα παρουσιάζονται για την δραστηριότητα αυτή. Έτσι κάθε λειτουργός μπορεί να λειτουργήσει κατά αντίληψη ή να ζητήσει μια διοικητική απόφαση. Επίσης, γνωρίζουμε ότι αναπτύσσοντας ένας πολίτης μια δραστηριότητα, εμπίπτει στην εφαρμογή πολλών νόμων, οι οποίοι δεν ταυτίζονται μεταξύ τους, με αποτέλεσμα ένας νόμος να αναστέλλει χρονικά ή να καταργεί δράσεις και πρακτικές, τις οποίες άλλος νόμος προωθεί. Και για να μην αναφερθώ σε περισσότερες περιπτώσεις θα υπενθυμίσω και κενά νόμων, σε κάποιες δράσεις.

Απάντηση: Ο πολίτης δεν υποχρεούται και δεν μπορεί να ξέρει τους νόμους και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να γνωρίζει δικαστικές και διοικητικές αποφάσεις που επέχουν θέση νόμου. Αυτούς πρέπει να τους γνωρίζει η υπηρεσία και να ενημερώνει πλήρως τον πολίτη για την νομοθεσία κάθε δράσης του. Όμως τα δικαιώματά τους, τα γνωρίζουν πολύ καλά και τα αξιοποιούν αυτοί που μπορούν να πληρώσουν καλούς νομικούς. Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι όλο αυτό το συνονθύλευμα, που λέγεται Νομικό Πλαίσιο, δεν είναι γνωστό στους πολίτες και δεν το γνωρίζουν επαρκώς οι λειτουργοί που συνδιαλλάσσονται με τους πολίτες. Θα συμφωνήσω λοιπόν, ότι τίθεται θέμα διαχείρισης των διαδικασιών και ότι τη διαχείριση αυτή μόνο εκλεγμένοι πολίτες σε κοινωνικούς φορείς, εκτός πολιτικών κομμάτων, μπορούν να κάνουν, όπως οι συνταξιούχοι γέροντες της ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ με την πείρα, την τεχνολογία της καθημερινότητας μιας ζωής και την ανιδιοτέλειά τους. Παράλληλα ένα σώμα από ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ, αυτούς τους επίσης ανιδιοτελείς πολίτες, μέλη κοινωνικών μη επαγγελματικών συλλόγων. Αυτές ενδεικνύονται ως οι καταλληλότερες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες οργανωμένες και εκλεγμένες, μπορούν να διχοθεύουν θέματα στις Βουλές του κράτους και της Περιφέρειας ή στα Δημοτικά Συμβούλια με θεσμικό τρόπο για την αποκατάσταση της λειτουργίας της κοινωνίας και την ολοκλήρωση του Δημοκρατικού πολιτεύματος.

Η ηθική του χρήματος

Είναι κοινά αποδεκτό ότι το χρήμα είναι μία αξία και μάλιστα ανταλλάξιμη, αποτυπωμένη σε ένα χαρτί ή μέταλλο το οποίο ονομάζουμε νόμισμα.

Τα νομίσματα αποτελούν μικρές ή μεγάλες χρηματικές αξίες και είναι πολύ ευκίνητα, μεταφέρονται γρήγορα, έχουν μικρό όγκο και κρύβονται με ασφάλεια και τελικά είναι αξίες πολύ ωφέλιμες και έχοντας τις παραπάνω ιδιότητες προκαλούν τον άνθρωπο να τις αποκτήσει.

Ο κάθε άνθρωπος θέλει να αποκτήσει χρήματα προκειμένου να τα ανταλλάξει για να αποκτήσει με αυτά, τα αγαθά που του χρειάζονται ή αυτά που επιθυμεί, άμεσα ή στο μέλλον.

Ας μην δαιμονοποιούμε λοιπόν το χρήμα και ας το δεχτούμε ως ένα εργαλείο με το οποίο επιτυγχάνουμε την απόκτηση αγαθών.

Ο τρόπος διαχείρισης των χρημάτων, από αυτούς που το κατέχουν, ή αυτούς που τα διαχειρίζονται και μόνο είναι ένα σοβαρό θέμα συζήτησης, όπως και ο τρόπος που απέκτησαν το χρήμα.

Επομένως πρέπει να κρίνεται ο άνθρωπος, για τις πράξεις απόκτησης και διαχείρισης χρημάτων και όχι αποκλειστικά η ύπαρξη χρήματος στα χέρια κάποιων που το κατέχουν. Τελικά ίσως πρέπει να δεχτούμε την χρησιμότητα της απόκτησης χρήματος και να αποδεχτούμε ότι το χρήμα δεν κάνει κακό στον άνθρωπο, αλλά αποκαλύπτει τον χαρακτήρα του, με τον τρόπο που απέκτησε το χρήμα και τον τρόπο που το διαχειρίζεται.

Ο τρόπος απόκτησης του χρήματος είναι μία πρόκληση για τον άνθρωπο.

Η πρόκληση αυτή πηγάζει όχι μόνο από την επιθυμία του ανθρώπου να έχει την δυνατότητα να αποκτήσει τα αγαθά που του χρειάζονται ή αυτά που επιθυμεί να αποκτήσει, αλλά και να κατακτήσει πλούτο και εξουσία και τέλος να κυριαρχήσει.

Το χρήμα διευκολύνει όλες τις παραπάνω δραστηριότητες του ανθρώπου, γιατί μεταφέρεται και κρύβεται εύκολα σε αντίθεση με άλλες αξίες όπως είναι η γη, τα εμπορεύματα, τα μηχανήματα, τα προϊόντα κλπ.

Τη δυνατότητα του κάθε ανθρώπου να μεταφέρει και να κρύβει ή να φυλάσσει χρήμα, την οργάνωσαν ειδικοί έμπειροι στις χρηματοπιστωτικές εργασίες και νόμιμα την διευκολύνουν, ιδρύοντας θεσμικά α) χώρους φύλαξης χρημάτων όπως τα Ταμειυτήρια, Θυρίδες κλπ, β) διαδρόμους διακίνησης αυτού όπως εμβάσματα, επενδύσεις, χρηματιστήρια και γ) χώρους απόκρυψης αυτού, όπως ανώνυμες μετοχές και άλλα αξιόγραφα, αλλά και φυσικούς χώρους, όπως πραγματικά ή εικονικά κράτη απόκρυψης και μη φορολόγησης του πλούτου και των ιδιοκτητών αυτού.

Η θεσμική ύπαρξη Ανωνύμων Τίτλων, Θυρίδων φύλαξης και Απόκρυψης αξιών, Κρατών που επιτρέπουν την απόκρυψη των ιδιοκτητών του χρήματος και μη φορολόγησης, καταδεικνύει την βούληση των κοινωνιών και ειδικά των εκπροσώπων των κοινωνιών, να αποδέχονται την ύπαρξη παράνομου χρήματος, του οποίου οι ιδιοκτήτες και ο τρόπος απόκτησης, πρέπει να αποκρυφτούν.

Όλοι οι κοινωνικοί εκπρόσωποι έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη χρήματος, του οποίου ο τρόπος απόκτησης, δεν είναι νόμιμος ή πολλές φορές είναι απάνθρωπος και όχι μόνο έχουν αποδεχτεί την ύπαρξη αυτού του χρήματος που παράνομα έχει αποκτηθεί (ονομάζεται μαύρο χρήμα) αλλά και

Δεν είναι όμως σωστό να τρέχει το νερό που πίνουμε από το ποτάμι και να μην βάζουμε φίλτρα, αλλά να πίνουμε φάρμακα για τις αρρώστιες που πάθαμε, πίνοντας το νερό αυτό.

έχουν νομιμοποιήσει την φύλαξη και την διακίνηση του και αυτή τους η συμπεριφορά τους κατατάσσει στην κατηγορία των ηθικών αυτουργών.

Παράλληλα βέβαια, η κοινωνική ηθική, επιτάσσει την οργάνωση δράσεων, για να αποκαλυφθούν οι έχοντες αποκτήσει με παράνομο τρόπο χρήματα, ώστε να φορολογήσουν τα χρήματα αυτά και σε σπάνιες περιπτώσεις να τα κατάσχουν.

Η διαχρονική όμως θεσμική καθιέρωση και αποδοχή της παράνομης απόκτησης και φύλαξης χρήματος, διαπλάθει τους ανθρώπους και τον χαρακτήρα τους και επιβάλλεται στις κοινωνίες, η μύηση της αποδοχής, ότι ο τρόπος απόκτησης του χρήματος και μεν πρέπει να ελέγχεται αλλά παράλληλα είναι πολύ σημαντικό να αποδεχόμαστε τον κατέχοντα τα μαύρα χρήματα και συνήθως να τον αναγνωρίζουμε ως σεβαστό κοινωνικό πρόσωπο, όταν η διάθεση των χρημάτων του ή μέρος αυτών έχει μία χρησιμότητα για την κοινωνία ή μέρος αυτής.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις συμβαίνουν σε όλες τις κοινωνίες με διάφορες εφαρμογές που έχουν επινοηθεί.

Θα πρέπει να αναρωτηθούμε, εάν οι πολίτες των κοινωνιών αποδέχονται για τον εαυτό τους, να είναι κάτοχοι χρήματος, το οποίο θα αποκτήσουν με παράνομο τρόπο, και πιθανότατα να διαπιστώσουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών κατακρίνει αυτούς που αποκτούν με παράνομο και αθέμιτο τρόπο χρήματα, αλλά πολλοί από αυτούς ίσως δεχτούν σε δεδομένη ευκαιρία, να ενεργήσουν για την απόκτηση παράνομου πλούτου.

Αυτή ακριβώς την πρόθεση πρέπει, οι θεσμοί της πολιτείας, να καταστέλλουν με απλές και λειτουργικές διαδικασίες όπως:

Α) Οι συναλλαγές άνω των 3000 ευρώ να γίνονται στο Ταμείο Συναλλαγής με την παρουσίαση της φορολογικής δήλωσης του συναλλασσόμενου.

Β) Οι εταιρικές συναλλαγές είτε είναι ενδοεταιρικές είτε προς τρίτους του εξωτερικού να δηλώνουν στο τραπεζικό έντυπο την προέλευση του χρήματος και τον προκαθορισμένο σκοπό του εμβάσματος και η ψευδής δήλωση ή αδικαιολόγητη παρέκκλιση, να υφίσταται υψηλή έκτακτη φορολόγηση, η οποία παρακρατείται από το έμβασμα ή επιβάλλεται στον αποστολέα και τον παραλήπτη.

Γ) Άμεση καταβολή του Φ.Π.Α. στον χρόνο εκτέλεσης της πράξης.

Δ) Συναλλαγές έως 1000 ευρώ να γίνονται ελεύθερα άνευ αποδεικτικών στοιχείων των συναλλαγών και από 1000 ευρώ και πάνω να γίνονται εις εξόφληση αναφερομένων τιμολογίων κλπ.

Πιστεύουμε ότι κάθε ελεγκτική πράξη δεν πρέπει να εμποδίζει την λειτουργία της ελεύθερης αγοράς αλλά κάθε κίνηση του χρήματος να καθίσταται υποχρεωτικά διαφανής.

Η διαφάνεια μειώνει τους οριζόντια τιμωρητικούς ή περιοριστικούς νόμους.

Σχετικός Διάλογος

ΕΡΩΤΗΣΗ Διαβάζοντας το παραπάνω άρθρο διαπίστωσα ότι τίθεται θέμα, για τον νόμιμο τρόπο απόκτησης χρήματος και μάλιστα προτείνονται θεσμικά τρόποι ελέγχου και διαφάνειας της κίνησης του χρήματος. Μου δημιουργείτε έτσι η ανάγκη να ερωτήσω τα εξής:

Α) Οι νέοι όταν ξεκινούν μία επιχείρηση και γενικότερα οι μικρές επιχειρήσεις, μπορούν να λειτουργούν με τα ίδια μέτρα ελέγχου και διαφάνειας που θα διέπουν τους ισχυρότερους, οι οποίοι είναι πιο προγραμματισμένοι και έχουν περισσότερες δυνατότητες προσαρμογής και διαφυγής; και Β) γνωρίζω ότι πάντα υπάρχουν αυστηροί νόμοι τιμωρίας όσων παρανομούν στις οικονομικές τους δραστηριότητες, ποιο είναι λοιπόν το καινούριο σύστημα αποτροπής παρανομιών;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα ήθελα να σου απαντήσω πρώτα στην δεύτερη σημαντική ερώτηση ξεκαθαρίζοντας ότι σήμερα οι οικονομικές συναλλαγές λειτουργούν είτε ανεξέλεγκτα ή μέσα σε ένα πλαίσιο χωρίς να ελέγχεται η πραγματική αιτία της συναλλαγής.

Επίσης πρέπει να σου δηλώσω, την πίστη μου στην ελευθερία των συναλλαγών.

Δεν είναι όμως σωστό να τρέχει το νερό που πίνουμε από το ποτάμι και να μην βάζουμε φίλτρα, αλλά να πίνουμε φάρμακα για τις αρρώστιες που πάθαμε πίνοντας το νερό αυτό.

Τα φίλτρα λοιπόν πρέπει να μπαίνουν στη διαδρομή που κάνει το χρήμα, και τα φίλτρα αυτά πρέπει να είναι αποτελεσματικά.

Το σύστημα που υπάρχει σήμερα ψάχνει να βρει κάθε φορά ένα νέο φάρμακο για κάθε νέα αρρώστια και αυτό δεν έχει τελειωμό.

Με αυτό το σύστημα, θα ζούμε πάντα έτσι και θα δοξάζουμε αυτούς που για κάθε νέα αρρώστια μας βρίσκουν ένα νέο φάρμακο.

Όσον αφορά την πρώτη ερώτησή σου. Οι νέοι επιχειρηματίες στο ξεκίνημα τους, αλλά και οι μικροί επιχειρηματίες στο σύνολο τους, είναι δεδομένο ότι αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά την ίδρυση τους και την λειτουργία τους, τις οποίες μπορούν ή έχουν ξεπεράσει οι μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Για να υπάρχει λοιπόν ισότιμος ανταγωνισμός πρέπει να προσφέρονται θεσμικά ιδιαίτερες δυνατότητες, μόνο στους νέους και τους μικρούς επιχειρηματίες και αυτό δεν είναι ούτε προστασία ούτε ατομική εξυπηρέτηση.

Πρέπει να δεχτούμε ότι είναι υποχρέωση της πολιτείας να δίνει δυνατότητες στους ασθενέστερους για να μπορούν να ανταγωνιστούν τους ισχυρότερους και τα πλεονεκτήματα που αντλούν από την ίδια την πολιτεία.

Οι δυνατότητες, που πρέπει να προσφέρονται στους ασθενέστερους από την πολιτεία για κάθε ιδιαίτερη δράση, πρέπει να έχουν σκοπό να καλύπτονται νόμιμα οι αδυναμίες τους, με ελαστική αντιμετώπιση και υποστηρικτική διάθεση, για να μην αναγκάζονται να προσφεύγουν σε πράξεις παράνομες ή πράξεις εξάρτησης τους, οι οποίες μπορούν να σηματοδοτούν την μελλοντική τους πορεία. Θα ήθελα όμως να αφιερώσουμε μία ιδιαίτερη συζήτηση για συγκεκριμένες προτάσεις που αφορούν το σκοπό αυτό.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ Αποδεχόμαστε λοιπόν την άποψη ότι η υποστήριξη των ασθενέστερων και των νέων δεν είναι πράξη προστασίας εκ μέρους της πολιτείας, αλλά πράξη ισονομίας και ισοτιμίας εκ μέρους της πολιτείας, για τη λειτουργία μιας εξίσου για όλους ελεύθερης αγοράς.

Επίσης αποδεχόμαστε ότι η λειτουργία των ελευθέρων συναλλαγών, δεν πρέπει να παρεμποδίζεται, αλλά να φιλτράρονται, με κοινωνικά φίλτρα στην διαδρομή τους.

Η εσωτερική λογική των μνημονίων

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ / ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ/ 1/11/15

Η ανάπτυξη είναι δική μας δουλειά. Που θα την κάνουμε μόνο αν έχουμε ένα εθνικό σχέδιο, που θα υπερβαίνει το Μνημόνιο και θα προσδιορίζει τρόπους υλοποίησής του. Γιατί κανένα Μνημόνιο δεν έχει στόχο την ανάπτυξη και ανάπτυξη της χώρας. Τα Μνημόνια έχουν συγκεκριμένο στόχο: Να περιορίσουν τους κινδύνους που δημιουργεί η Ελλάδα για τον υπόλοιπο κόσμο και δη την Ευ-

ρώπη, και να διασφαλίσουν ότι θα αποπληρώσουμε τα χρέη μας. Έτσι, θα μπορέσουμε να βγούμε πάλι στις αγορές. Με αυτήν την έννοια, τα Μνημόνια διασφαλίζουν τους δανειστές, όχι την ανάπτυξη και την ανάπτυξη της Ελλάδας. Αυτά, επαφίενται σε εμάς.

Το χειρότερο είναι μία κοινωνία που μπροστά στο «μοιραίο» της ανεργίας, θα έχει υποστείλει σημαία. Ένα ευρύτερο σχέδιο που θα το διαπερνά μια δική μας, εθνική αναπτυξιακή λογική, με σαφείς στόχους, διαφανές πλαίσιο σταθερών κανόνων για όλους (μακριά από τον παλαιοκομματισμό των «δι-

κών μας» και των «άλλων»), που θα εμπνέει συναίνεσεις και θα διεκδικεί ευρύτερη κοινωνική στήριξη, φοβούμαι ότι αδικώς θα ανιχνεύουμε τον ορίζοντα αναζητώντας κάποιο αληθινά καλό σημάδι. Άνευ σχεδίου, διατρέχουμε τον κίνδυνο να εφαρμόσουμε το Μνημόνιο αλλά να χάσουμε την ανάπτυξη. Να μείνουμε με πιο εξασθενημένη οικονομία, μια κοινωνία που δεν θα μπορεί ούτε καν να διαμαρτύρεται στα σοβαρά. Γιατί, μπροστά στο «μοιραίο» της μαζικής ανεργίας, θα έχει υποστείλει σημαία. Με σιωπητήριο.

Φορολογικός παράδεισος η Γερμανία

ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

/ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ/ 4/11/15

Στην Ελλάδα για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης και κατ' εντολή του Βερολίνου και των άλλων πιστωτών θα φορολογηθεί υψηλότερα σε λίγο καιρό ακόμη και το κρέας. Την ίδια στιγμή στη Γερμανία που διατάζει, το ξέπλυμα του χρήματος πλημμυρίζει τη χώρα, η οποία αποτελεί... «έναν ασφαλή παράδεισο για την λεία των δικτατόρων του πλανήτη, τα περιουσιακά στοιχεία των συνδικάτων του εγκλήματος, τις προσόδους του φορολογικού εγκλήματος και τις υπόλοιπες παράνομες ροές κεφαλαίων από όλο τον κόσμο».

Κόλαφο για τον πραγματικό ρόλο της Γερμανίας στη διακίνηση του παράνομου και αφορολόγητου χρήματος αποτελούν δύο πρόσφατες έρευνες που έδωσαν στη δημοσιότητα χτες το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για το Χρέος και την Ανάπτυξη (« 50

Shades of Tax Dodging: How EU help support unjust global tax systems») και το Δίκτυο για την Φορολογική Δικαιοσύνη (Financial Secrecy Index 2015).

Οι δύο έρευνες έδειξαν ότι ένα χρόνο μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου Luxleaks, ο σκιώδης χρηματοπιστωτικός τομέας της Γερμανίας είναι δεύτερος μετά το Λουξεμβούργο στην Ευρώπη σε όρους ευπάθειας στο ξέπλυμα χρήματος, αλλά και ότι η χώρα αποτελεί μια από τις πιο εύφορες ζώνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καλλιέργεια της.. φοροαποφυγής.

Σημ: Οι χώρες κατατάσσονται με βάση το απόρρητο και την κλίμακα των υπεράκτιων χρηματοοικονομικών τους δραστηριοτήτων

ΠΗΓΗ: TAX JUSTICE NETWORK

Η Γερμανία δεν ανταλλάσει επαρκώς φορολογικά στοιχεία επιχειρήσεων και ιδιωτών με τις κυβερνήσεις άλλων χωρών. Όλα αυτά σε συνδυασμό με μια σειρά φοροαπαλλαγών για τους μη κατοίκους της Γερμανίας – ειδικά η μη φορολόγηση των τόκων των καταθέσεων και των γερμανικών κρατικών ομολόγων- έχουν, σύμφωνα με τις δύο εκθέσεις,

προσελκύσει μεγάλες και συχνά παράνομες ροές κεφαλαίων.

Μεταξύ άλλων και ροές ξεπλύματος χρήματος από εγκληματικές οργανώσεις όπως η ιταλική μαφία ή παράνομες ροές από αναπτυσσόμενες χώρες όπως αυτές της «αραβικής άνοιξης» (Λιβύη, Τунησία και Αίγυπτος), εγειρόντας το ερώτημα πώς κατάφεραν να παραμείνουν ανέλεγκτες.

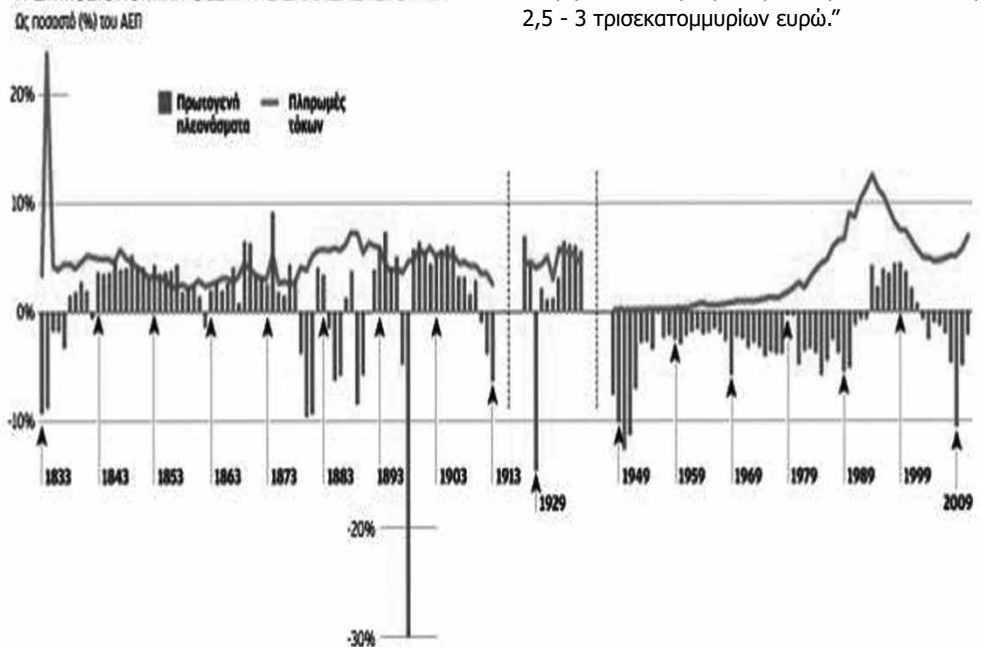
Στο προσκήνιο βέβαια το Βερολίνο δηλώνει πρώτο στη μάχη κατά των φορολογικών παραδείσων. Στο παρασκήνιο όμως η αλήθεια είναι ότι από τη δεκαετία του '80 η Γερμανία υιοθέτησε σκιωδώς τις στρατηγικές αυτών. Το 1984, για παράδειγμα, κατήργησε τον φόρο στα κρατικά ομόλογα που επιβαλλόταν στους μη κατοίκους της χώρας. Επέτρεψε με αυτόν τον τρόπο στους φοροαποφεύγοντες άλλων χωρών να επενδύουν χωρίς κόστος. Ακόμη πιο ακραίο είναι ότι έως το 1999 η Γερμανία επέτρεπε στις πληρωμές για δωροδοκίες να εκπίπτουν από τον φόρο. Για πολλούς ειδικούς το πρόβλημα της Γερμανίας ξεκινά από τον κατακερματισμένο φορολογικό της σύστημα.

“Στα μέσα του 2013 πολίτες άλλων χωρών είχαν «παρκάρι» στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της Γερμανίας φοροαπαλασσόμενες έντοκες αποταμιεύσεις (καταθέσεις, ομόλογα κλπ) συνολικού ύψους 2,5 - 3 τρισεκατομμυρίων ευρώ.”

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ «ΔΙΑΣΩΣΗ» (1833)

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Πηγή: «The politics of external dependence: Greece, 1829-2015», Carmen M. Reinhart, Harvard University and NBER, Christoph Trebesch, University of Munich and CESifo

Καφές, ένα εξαιρετικό λίπασμα

Είναι ευρέως διαδεδομένη η χρήση του αλεσμένου και χρησιμοποιημένου καφέ (κατακάθι) σαν λίπασμα για φυτά αλλά και ως εντομοαπωθητικού, μια πρακτική γνώση, που αξιοποιούν οι ερασιτέχνες κηπουροί.

Αυτή η εμπειρία χρόνων που επέζησε από γενιά σε γενιά δεν άφησε απαρατήρητη την επιστήμη. Έτσι, σύμφωνα με άρθρο ισπανών ερευνητών το οποίο δημοσιεύθηκε στο τελευταίο τεύχος της επιθεώρησης «Journal of Agricultural and Food Chemistry», ο αλεσμένος και χρησιμοποιημένος καφές που απομένει είτε στο φίλτρο όταν φτιάχνουμε γαλλικό είτε στη μηχανή του εσπρέσο, διατηρεί πολύ μεγάλες ποσότητες από αντιοξειδωτικές ουσίες. Αυτό το χαρακτηριστικό του τον καθιστά εξαιρετικό λίπασμα για τα φυτά.

Με δεδομένο ότι κάθε χρόνο περί τα 20 εκατομμύρια τόνοι καφέ καταλήγουν στα σκουπίδια σε όλο τον κόσμο, οι ισπανοί ειδικοί συνιστούν την ανακύκλωση του ως φυτικό λίπασμα με πρόσθετη την ικανότητα του να δρα ως εντομοαπωθητικό.

Ας δούμε την εμπειρία αυτή λίγο πιο συγκεκριμένα. Το κατακάθι του καφέ είναι το ιδανικό λίπασμα για τις τριανταφυλλίες. Αν ρίξουμε λίγο στο χώμα και θα έχουμε δημιουργήσει ένα φυτικό λίπασμα. Αν πάλι θέλουμε να διατηρήσουμε το δόλωμα για τα σκουληκάκια, απλά προσθέτουμε κατακάθια του καφέ στο έδαφος. Επίσης, πριν φυτέψουμε καρότα και ραπανάκια, να θυμηθούμε ν' αναμειξουμε τους σπόρους με λίγο κατακάθι. Με τον τρόπο αυτό, όχι μόνο θα έχουμε μεγαλύτερη παραγωγή αλλά θα μπορούμε ν' απαλλαγούμε και από τα υπόγεια παράσιτα που παραμονεύουν στο περβόλι μας.

Όπως ήδη αναφέραμε το κατακάθι του καφέ λειτουργεί ως οργανικό απωθητικό. Έτσι, απομακρύνει τα σαλιγκάρια, τα μυρμήγκια, ψύλλους και άλλα έντομα. Σε περίπτωση που κάποιο κατοικίδιο μας υποφέρει από ψύλλους, για να τους απομακρύνουμε, μπορούμε να προσθέσουμε κατακάθι του καφέ στο σαμπουάν του όταν τον πλένουμε και μετά ξεβγάζουμε κανονικά. Με τη χρήση του μπορούμε ν' απομακρύνουμε ακόμα και τις γάτες, αρκεί ν' ανακατέψουμε το κατακάθι του καφέ με φλούδες πορτοκαλιού και να απλώσουμε κατά μήκος των ορίων του κήπου μας. Η τελευταία ιδέα χρειάζεται προσοχή γιατί ο καφές μπορεί να είναι θανατηφόρος για τα σκυλιά εφόσον περιέχει καφεΐνη. Το συστατικό αυτό μπορεί να προκαλέσει εμετό, διάρροια καθώς επίσης κάνει κακό στην καρδιά και το νευρικό σύστημα του τετράποδου φίλου μας.

Τσιγάρο... Μήπως τελικά μας αγχώνει;

Πολλά χρόνια τώρα επικρατεί η ιδέα ότι κάνοντας ένα τσιγάρο χαλαρώνουμε ή αποβάλλουμε τη φόρτιση και την πίεση που συσσωρεύεται μέσα μας με τη μορφή του άγχους. Η επιστημονική κοινότητα μελέτησε το παράδοξο της χαλάρωσης που επιφέρει το κάπνισμα στους χρήστες, το οποίο παράλληλα αποτελεί επικίνδυνο παράγοντα πρόκλησης διαφόρων

μορφών καρκίνου, αλλά και πληθώρα άλλων ασθενειών. Τα αποτελέσματα της έρευνας δημοσιεύτηκαν στη Βρετανική Επιθεώρηση Ψυχιατρικής και διαφεύδουν τη μέχρι τώρα άποψη πως το κάπνισμα δρα ως αγχολυτικό. Αντίθετα, υποστηρίζεται ότι η διακοπή της κακής συνήθειας του καπνίσματος μειώνει και τα επίπεδα άγχους που βιώνουν οι καπνιστές.

Το πόρισμα προκύπτει από τη μελέτη της συμπεριφοράς 500 καπνιστών που ακολούθησαν προγράμματα της Εθνικής Υπηρεσίας Υγείας στην Αγγλία. Στους 68 που κατάφεραν να κόψουν το κάπνισμα εντοπίστηκαν «ιδιαίτερα μειωμένα» τα επίπεδα του στρες. Η διαφορά ήταν ακόμα μεγαλύτερη μεταξύ όσων αντιμετώπιζαν προηγουμένως σοβαρές διαταραχές άγχους και διάθεσης. Οι μελετητές από τα πανεπιστήμια του Κέιμπριτζ, της Οξφόρδης, του King's College London και αλλού επιβεβαιώνουν πως η επικρατούσα άποψη που υποστηρίζει ότι το τσιγάρο μειώνει το άγχος δεν ισχύει, ενώ επισημαίνουν ότι εάν κάποιος με σοβαρή διαταραχή άγχους προσπαθήσει και δεν καταφέρει να σταματήσει το κάπνισμα, τότε θα δει τα επίπεδα του στρες να αυξάνονται.

Καθαριστικά προϊόντα με βότανα για το νοικοκυριό μας

Φαντάζει ίσως απόμακρο και χρονοβόρο όμως μπορούμε να φτιάξουμε τα δικά μας βοτανικά καθαριστικά προϊόντα! Η μέθοδος είναι απλή και οικονομική. Κάποια από τα συστατικά που μας χρειάζονται τα έχουμε ήδη στα ντουλάπια μας. Τι κερδίζουμε; Κατ' αρχάς καλύτερη ποιότητα ζωής, ασφάλεια στην υγεία καθώς επίσης εξοικονόμηση χώρου, χρόνου και χρήματος!

Το σημαντικό στην αγορά καθαριστικών προϊόντων από το ράφι είναι να προσπαθούμε να βρούμε εκείνα που οι ετικέτες τους αναγράφουν ότι το προϊόν είναι άμεσα βιοδιασπώμενο και ότι γίνεται από φυσικές ανανεώσιμες πηγές όπως είναι τα φυσικά εκχυλίσματα και τα σαπούνια που έχουν ως βάση τους το λάδι.

Τα βοτανικά αιθέρια έλαια μπορούμε να τα χρη-

σιμοποιήσουμε στα σπιτικά μας καθαριστικά σκευάσματα. Έχουν πολλαπλές ιδιότητες όπως για παράδειγμα ότι καταπολεμούν τα μικρόβια χάρη στην αντιβακτηριακή, αντιβιοτική και αντιμυκητική δράση του το καθένα. Η προσθήκη αιθέριων ελαίων στα σκευάσματα βοτανικών καθαριστικών χαρίζει επιπρόσθετα καταπραϊντική, φυσική μυρωδιά καθώς επίσης έχουν την ιδιότητα να αφαιρούν το λίπος.

Όταν τα πιάτα μας είναι λερωμένα με λίπη, προσθέτουμε μισό φλιτζάνι ξύδι ή χυμό λεμονιού στο νερό για το πλύσιμο των πιάτων.

Προκειμένου να μουλιάσουμε το καμένο φαγητό στα μαγειρικά σκεύη όσα διατηρούνται ακόμα ζεστά προσθέτουμε αμέσως λίγη μαγειρική σόδα και περιμένουμε 15 λεπτά πριν το καθαρίσουμε. Ωστόσο αν έχουν κρυσώσει πριν προλάβουμε να προσθέσουμε μαγειρική σόδα, μπορούμε να βράσουμε ένα διάλυμα με ένα φλιτζάνι νερό, 5 σταγόνες αιθέριο έλαιο της αρέσκειας μας και 3 κουταλιές της σούπας μαγειρική σόδα κατευθείαν μέσα στο ταψί ή στην κατσαρόλα. Πρέπει να αφήσουμε το μείγμα να δράσει μέχρι να μπορούμε να αφαιρέσουμε εύκολα τα υπολείμματα.

Πως μπορούμε να καθαρίσουμε το νεροχύτη μας; Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με φυσικά υλικά. Δυο καλοί τέτοιοι τρόποι είναι στην πρώτη περίπτωση, να παρασκευάσουμε ένα καθαριστικό απ' βότανα. Μπορούμε, λοιπόν, να αναμειξουμε 1/2 του φλιτζανιού μαγειρική σόδα, 1/2 του φλιτζανιού αποξηραμένα φύλλα φασκόμηλου, χοντροκομμένα και 1/4 του φλιτζανιού φύλλα δεντρολίβανου τριμμένα. Σ' αυτό το σκεύασμα πρέπει τα φύλλα να είναι πλήρως αποξηραμένα (όχι σε σκόνη). Τα υλικά τα ανακατεύουμε σε ένα αεροστεγές δοχείο και ανακινούμε καλά. Έπειτα ρίχνουμε μια μικρή ποσότητα σκόνης μέσα στο νεροχύτη, τρίβουμε με υγρό σφουγγάρι και ξεπλένουμε καλά. Στη δεύτερη περίπτωση, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα καθαριστικό με φρέσκα μπαχαρικά εποχής. Βάζουμε σε αεροστεγές δοχείο 1 φλιτζάνι μαγειρική σόδα, 3 κουταλιές του γλυκού κανέλα σκόνη και 3 σταγόνες αιθέριο έλαιο κέδρου ή πορτοκαλιού. Ρίχνουμε μικρή ποσότητα σκόνης μέσα στο νεροχύτη, τρίβουμε με ένα υγρό σφουγγάρι και ξεπλένουμε καλά. Ένας πολύ αποτελεσματικός τρόπος για να καθαρίσουμε τη βρύση είναι το μείγμα που προκύπτει από ίσα μέρη νερού και ξυδιού. Αν στη βάση της στρόφιγγας έχει σχηματιστεί επίμονη βρωμιά μπορούμε να ρίξουμε 3 ή 4 σταγόνες από αιθέριο έλαιο εσπεριδοειδών απευθείας πάνω στη βρωμιά και στη συνέχεια καθαρίζουμε με μια οδοντόβουρτσα.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

- Για υγιεινό μαγείρεμα χρειάζεται χαμηλή θερμοκρασία, σκεύη με αεροσταγή συσκευασία και λίγο νερό για να γίνεται ο βρασμός με τα ίδια συστατικά του τροφίμου.
- Άτομα με πάνω από 11 ελιές στο δεξιό μπάσο τους πιθανότατα έχουν πάνω από 100 ελιές σε όλο το σώμα τους, πράγμα που αυξάνει τον κίνδυνο εκδήλωσης μελανώματος δηλαδή επιθετικού καρκίνου δέρματος.
- Αν πιούμε καφέ μετά από αλκοόλ βοηθά στο να υποχωρήσει η μέθη.
- Ο Ρόμπερτ Σουίφ από το Κέντρο Αλκοόλ και Εθισμού του αμερικανικού Πανεπιστημίου Μπράουν αποφαινεται ότι η καφεΐνη «αποκρύπτει» την κατασταλτική δράση του αλκοόλ χωρίς όμως να μειώνει την περιεκτικότητα αλκοόλ σε αίμα. Αυτό μπορεί να μας παραπλανήσει και να πιούμε περισσότερο αλκοόλ ή να νομίζουμε ότι είμαστε σε θέση να οδηγήσουμε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ

- Μην αποθηκεύεται τα αποξηραμένα βότανα σε πλαστικές σακούλες επειδή τα πτητικά έλαια του βοτάνου θα αλληλεπιδράσουν με αυτά του πλαστικού.
- Το αερόφυτο Νεπτούνους είναι ένα πολύ αποτελεσματικό αντικουνουπικό. Χάρη στην Ιδιαίτερη οσμή του διώχνει μακριά μύγες και κουνούπια (η μυρωδιά δε είναι αντιληπτή Και είναι αβλαβής σε ανθρώπους ή οικόσιτα ζώα). Ένα και μόνο αερόφυτο Νεπτούνους αρκεί για να έχει αποτελεσματική αντικουνουπική δράση σε ένα χώρο 40 m² και για διάρκεια έξι ετών!
- Διατροφολόγοι και χημικοί ερευνητές προτείνουν να μουλιάζουμε τα φρέσκα φρούτα και λαχανικά σε ένα διάλυμα νερού και ξυδιού με αναλογία 10% ξύδι και 90% νερό για περίπου 15 με 20 λεπτά. Αυτή η μέθοδος απομακρύνει Το μεγαλύτερο μέρος των υπολειμμάτων φυτοφαρμάκων επαφής.

Για τον πολιτισμό

Ο πολιτισμός έχει ως βασικό συστατικό την λέξη «πόλις» η οποία ανάγεται στο ρήμα «πελω» που σημαίνει συναναστρέφομαι και συμβιώνω. Άρα βασικό χαρακτηριστικό του πολιτισμού είναι η διάθεση του ατόμου για «ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ» με την αποδοχή της θεμελιώδους αρχής της εξέλιξης της ευγενούς συμπεριφοράς και της εξωτερικήυσης της ηθικής του ατόμου.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Σε ξενοδοχεία παραθερισμού στην Ελλάδα και άλλες χώρες κάνω διακοπές εδώ και πολλά χρόνια. Είς τα ξενοδοχεία αυτά διαμένουν τουρίστες από διάφορα Κράτη.

Θεωρώ ότι η πολυεθνική συνάντηση ανθρώπων και μάλιστα σε περίοδο διακοπών, θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, εάν στους ανθρώπους αυτούς προσφερόταν στοιχεία του πολιτισμού και των παραδόσεων του λαού, τον οποίο επισκέφτηκαν. Ένα στοιχείο είναι η διατροφή (πράγματι η Ελληνική διατροφή διαφημίζεται πολύ και εφαρμόζεται λίγο, αλλά οπωσδήποτε άρχισε να αναγνωρίζεται) και πρόσθετα το θέατρο, η μουσική, ο χορός, κλπ.

Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν αναδεικνύεται ο Πολιτισμός της χώρας μας, μέσα από θεατρικές ή άλλες παραστάσεις, με κωμωδίες και άλλα δημιουργήματα, τα οποία άλλωστε αναγνωρίζουν και σέβονται τουλάχιστον οι λαοί της Ευρώπης. Η ίδρυση σχολής (έστω σε επίπεδο ΤΕΙ) θα δώσει εργασία σε μερικές χιλιάδες ηθοποιούς, διασκεδαστές και σίγουρα θα ανανεώσει τη μνήμη και την αγάπη όλων των λαών για τον Ελληνικό Πολιτισμό.

Αντί αυτού οι Διασκεδαστές σήμερα είναι εργαζόμενοι νέοι από άλλους λαούς, προσφέροντας ρηχή διασκέδαση έξω από την Ελληνική κουλτούρα.

Άραγε τα ξενοδοχεία παραθερισμού δεν θα πρέπει να είναι εστίες γνωριμίας των πελατών τους, με τις παραδόσεις και τον Πολιτισμό της χώρας που επισκέπτονται; Θεωρώ ότι οι επισκέπτες θα το ήθελαν με πολύ ενδιαφέρον και μάλιστα όταν τους προσφέρεται με ευχάριστο και διασκεδαστικό τρόπο.

Για την αρετή της καθημερινότητας

Η Αρετή είναι ανώτερη από τον πλούτο και χρησιμότερη από την υψηλή καταγωγή.

Γιατί όσα είναι αδύνατα για τους άλλους, αυτή τα καθιστά δυνατά.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Είμαι ένας πολίτης μίας κοινωνίας μέσα στην οποία ζω. Ο τίτλος του Πολίτη με κάνει υπερήφανο και εύχομαι ο κάθε συνάνθρωπος μου, να αισθάνεται υπερήφανος που έχει τον σεβαστό αυτό τίτλο, του Πολίτη.

Εχω την απορία, πως γίνεται σεβαστός ο τίτλος του πολίτη και ενώ βρίσκω ότι εγώ θα ήθελα να με αισθάνονται ότι είμαι σημαντικός και σεβαστός ως πολίτης, αλλά πολλές φορές συλλαμβάνω τον εαυτό μου να συμπεριφέρεται σε άλλους πολίτες με ένα τρόπο σαν να μην είναι σημαντικοί και σεβαστοί οι άλλοι.

Όταν εκ των υστέρων σκέφτομαι τη συμπεριφορά μου, η συνειδησή μου δεν είναι ικανοποιημένη, αλλά το ίδιο λάθος το ξανακάνω.

Έτσι με τα χρόνια κατάλαβα ότι για να σέβομαι τους συνανθρώπους μου, πρέπει να είμαι συνεπής με τη συνείδηση μου. Δηλαδή οι πράξεις μου να ανταποκρίνονται με τα λόγια μου και αυτά με τις σκέψεις μου και τα αισθήματα μου.

Θέλει θάρρος να είσαι συνεπής, γιατί οι συνθήκες σε αναγκάζουν πολύ συχνά, άλλα να σκέφτεσαι, άλλα να λες και άλλα να πράττεις.

Όταν όμως συμπεριφέρθηκα με συνέπεια, ακόμα και σε κακές μου πράξεις, δεν είχα παρεξηγήσεις, γιατί οι συνάνθρωποι μου, γνώριζαν τον σκοπό μου και την ανάλογη συμπεριφορά μου.

Επιπλέον με την συνέπεια κέρδισα την εμπιστοσύνη των συνανθρώπων και τον σεβασμό.

Τότε ένοιωσα ως μία σεβαστή προσωπικότητα.

Ένοιωσα περήφανος πολίτης και μπορούσα να διεκδικώ την καλή και ευγενική συμπεριφορά από τους άλλους.

Και τότε είχα το θάρρος να απαιτώ το δικίο μου αποφασιστικά και τότε αναρωτήθηκα, ότι ο άνθρωπος ο οποίος άλλα λέει και άλλα κάνει μάλλον θα πρέπει, από τον Νόμο, να θεωρείται ότι παρανομεί και να καταδικάζεται από τον νόμο και την κοινωνία, σε υποχρεωτική Κοινωνική Υπηρεσία, ως ποινή και μάλιστα βαρύτερη, όταν ο λόγος του ανθρώπου είναι δημόσιος.

Για την ποιότητα ζωής

Είμαι ένας πολίτης που ζει μέσα σε μία κοινωνία, την οποία θεωρώ ότι υπηρετεί ένα Κράτος, το οποίο διαχειρίζονται άνθρωποι, που εμείς οι πολίτες υποτίθεται ότι επιλέξαμε ελεύθερα.

Θεωρώ λοιπόν ότι είμαι ένα μικρό συστατικό μέρος της Κοινωνίας και του Κράτους και δεν μπορώ να καταλάβω πως είναι δυνατόν το Κράτος να πηγαίνει κακά και εγώ μαζί με όλους τους πολίτες να περνάμε καλά, όπως δεν μπορώ να καταλάβω το αντίθετο.

Δεν μπορώ να δεχτώ τους θριάμβους των πολιτικών αντιπροσώπων μας όταν παρουσιάζουν αριθμούς που ευημερούν για το Κράτος και οι συμπολίτες μου, κατά πλειοψηφία, δυστυχούν.

Μας παρουσιάζουν οικονομικούς δείκτες για το ΑΕΠ για το κατά κεφαλή εισόδημα, για πλεονάσματα ή ελλείμματα, για ποσοστά χρέους, για αναλογίες οικονομικών δεικτών και άλλα πολλά, όλα σχετικά με τον συνολικό πλούτο, ο οποίος επιβάλλεται να μας φοβίζει όταν δεν πηγαίνει καλά, και ενθουσιάζει λίγους όταν πηγαίνει καλά.

Για την καθημερινή ζωή των πολιτών, δεν υπάρχουν στατιστικές, δεν υπάρχουν δείκτες, δεν μετρούν αν η ποιότητα ζωής μας είναι καλή ή κακή, δεν μετρούν αν υπάρχει ευτυχία ή δυστυχία. Και όμως όλα αυτά μετρούνται, και πρέπει να δημοσιεύονται για να αναδεικνύουν τα πραγματικά προβλήματα των πολιτών και όχι μόνο τον συνολικό πλούτο που άλλωστε δεν γνωρίζει ο πολίτης πως διανέμεται και που συσσωρεύεται.

Πολλοί κοινωνικοί παράγοντες που επηρεάζουν τους πολίτες στο σύγχρονο τρόπο ζωής όπως η μοναξιά, το χαμηλό εισόδημα, η ανεργία, ο κοινωνικός αποκλεισμός, και στο αντίβαρο τους, ο ατομικισμός, ο καταναλωτισμός και άλλα επηρεάζουν την ποιότητα ζωής, στην οποία πρέπει να συμπεριλάβουμε την ποιότητα του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζει το άτομο. Ένα ποιοτικό περιβάλλον το οποίο

1) Διασφαλίζει βασικές ανάγκες (τροφή, στέγη, εθνική και δημόσια ασφάλεια, περιθαλψή, υποδομή και ανάπτυξη, ανθρώπινα δικαιώματα)

2) Προσφέρει ευκαιρίες στα πλαίσια των δυνατοτήτων του ατόμου (εργασία, μόρφωση, εισόδημα, πρόσβαση σε νέες τεχνολογίες και στην πληροφορία γενικά)

3) Προσφέρει στο άτομο την δυνατότητα να ελέγχει και να επιλέγει τις αποφάσεις του (Δημοκρατία, Ελευθερία)

Όλα τα παραπάνω στοιχεία είναι μετρήσιμα και δείχνουν αναλυτικά την ποιότητα ζωής των πολιτών, και όλοι οι διαχειριστές, αντιπρόσωποι των πολιτών, πρέπει να απολογούνται και να βάνουν στόχους, αναλυτικά, με τα στοιχεία αυτά που καθορίζουν την ποιότητα ζωής των πολιτών και να μην φοβούνται ή ενθουσιάζουν τους πολίτες μόνο με δείκτες που αφορούν τον πλούτο συνήθως μάλιστα των ολιγών.

Όταν οι δείκτες της ποιότητας ζωής είναι καλοί και αναλυτικοί, τότε μπαίνει η βάση της ευτυχίας των πολιτών.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση, στον παρακάτω πίνακα.

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ: ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ – ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ – ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ

2. ΚΡΑΤΟΣ: Α) ΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Β) ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

3. ΑΓΟΡΑ: Α) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Β) ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ: ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑ

5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ: ΠΕΡΙ ΑΝΩΝΥΜΙΑΣ

6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ α) ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, β) ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ, γ) ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ και επαναλαμβάνεται στο INTERNET στην ιστοσελίδα www.koinonikikainotomia.gr

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας.

Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ: 240 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ:..... - ΔΡΥΣΗΣ: 1.446,48 € - ΛΟΙΠΑ:.....

2. ΕΣΟΔΑ ΚΟΥΜΠΑΡΑ:.....

3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

4. Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο,

Τηλ 28310 35042, Φαξ 28310 23392.

Προσωρινά υπεύθυνος κ. Δημήτρης Ηλιάκης, τηλ. 6974 322338